

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถ
ในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กาญจนบุรี

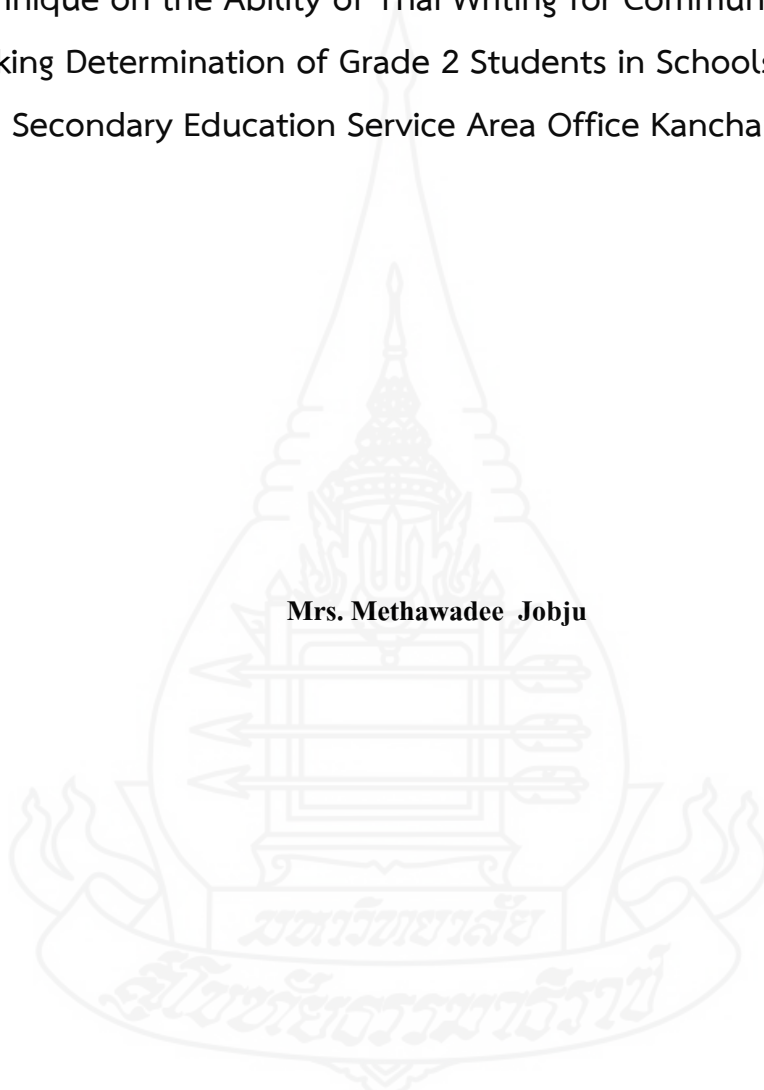
นางเมธาวดี จับจุ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2563

The Effects of Cooperative Learning Instruction Together with CIRC
Technique on the Ability of Thai Writing for Communication and
Working Determination of Grade 2 Students in Schools under the
Secondary Education Service Area Office Kanchanaburi

Mrs. Methawadee Jobju

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2020

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียน
สื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

ชื่อและนามสกุล นางเมธาวดี จับจุ

แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ เล็กวิไล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพศักดิ์ บุญรัตน์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียน
สื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

ผู้วิจัย นางเมธาวดี จับจุ รหัสนักศึกษา 2612101325

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษะมาน ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย
หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรีโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และ (2)
ศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุ
ราษฎร์รังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มี
นักเรียน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย
และ (3) แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดย
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 และ (2) หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนมีความมุ่งมั่น
ในการทำงานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ความสามารถในการเขียนสื่อความ
ความมุ่งมั่นในการทำงาน ภาษาไทย มัธยมศึกษา

Thesis title: The Effects of Cooperative Learning Instruction Together with CIRC Technique on the Ability of Thai Writing for Communication and Working Determination of Grade 2 Students in Schools under the Secondary Education Service Area Office Kanchanaburi

Researcher: Mrs. Methawadee Jobju; **ID:** 2612101325;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Thesis advisors: (1) Dr. Suwannee Yahakorn, Associate Professor;

(2) Dr. Apirak Anaman, Assistant Professor; **Academic year:** 2020

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the ability of Thai writing for communication after learning through the cooperative learning instruction together with CIRC technique of Grade 2 students in schools under the Secondary Education Service Area Office Kanchanaburi by comparing with the pre-determined criterion; and (2) to study the working determination after learning through the cooperative learning instruction together with CIRC technique of Grade 2 students in schools under the Secondary Education Service Area Office Kanchanaburi.

The research sample consisted of 28 Grade 2 students in an intact classroom of Phangtru Ratrangsarn School under the Secondary Education Service Area Office Kanchanaburi, obtained by multi-stage sampling. The employed research instruments were (1) learning management plans of cooperative learning instruction together with CIRC technique; (2) a learning achievement test on the ability of Thai writing for communication; and (3) a scale to assess working determination. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research results showed that (1) the students' ability of Thai writing for communication after learning through the cooperative learning instruction together with CIRC technique was significantly higher than the 70 percent of full score criterion at the .05 level of statistical significance; and (2) after learning through the cooperative learning instruction together with CIRC technique, the students had working determination at the high level.

Keywords: Cooperative learning, CIRC technique, Working determination, Ability of Thai writing for communication, Thai language, Secondary education

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้เพราะความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุชาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ดิชม รวมทั้งข้อเสนอแนะและข้อแก้ไขต่าง ๆ คอยติดตามการทำวิจัย จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและเป็นแรงผลักดันในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ นางสุนิรัตน์ เมฆจินดา ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพนมทวนชนูปถัมภ์ , นางสาววิตรี วงษ์ปัญญา ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 45 และนางสาวปาริสา ผลทิพย์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิทย์สัมพันธ์ ที่ได้สละเวลาตรวจสอบและให้คำแนะนำ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายแมน พรหมภิมาน ผู้อำนวยการโรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้คำปรึกษา และขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ตลอดจนให้กำลังใจ และขอขอบใจศิษย์เก่าปีการศึกษา 2563 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัย ให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าจากการทำวิจัยนี้ ขอมอบบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ เจ้าของผลงานเอกสารวิชาการ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาและผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การศึกษาดูแบบและช่วยเหลือจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

เมธาวดี จัปจุ

ตุลาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของเนื้อหา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	8
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC	12
การเขียนสื่อความภาษาไทย	18
ความมุ่งมั่นในการทำงาน	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ตอนที่ 1 การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัด การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์กับเกณฑ์ที่กำหนด	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 การศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์	52
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
สรุปการวิจัย	54
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	66
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	67
ข ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	72
ค ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อ ความภาษาไทยกับตัวชี้วัด.....	74
ง คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย.....	76
จ ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถ ในการเขียนสื่อความภาษาไทย.....	78
ฉ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย.....	80
ช ความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานกับตัวชี้วัด.....	82
ซ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน.....	84
ฌ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย.....	86
ญ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	95
ประวัติผู้วิจัย.....	162

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ สาระที่ 2 การเขียน	10
ตารางที่ 2.2 หน่วยการเรียนรู้	12
ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC	46
ตารางที่ 4.1 การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70	51
ตารางที่ 4.5 ความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC	52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสบการณ์ และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างมนุษย์ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2552 : น. 1) นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ ตลอดจนแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้ในรูปของวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญและเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ตลอดไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทย และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน ตามหลักสูตรดังกล่าวมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า สามารถอ่าน และเขียนสื่อสารได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา มีกิจกรรมที่หลากหลาย นำไปสู่การคิด และสามารถเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และนำภาษาไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น. 62) ด้วยความสำคัญดังนี้ จึงกำหนดให้การเขียนเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดอยู่ในมาตรฐานที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และความมุ่งหมายหลังจากที่นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เน้นให้ผู้เรียนต้องเขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ

คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และเขียนโครงการ

การเขียนเป็นการใช้ตัวหนังสือ หรือเครื่องหมายในการสื่อสาร ปัจจุบันเรามีความจำเป็นที่ต้องใช้การเขียนมากขึ้น ทั้งในการศึกษา การทำงาน และการติดต่อสื่อสารทั่วไป เช่น เขียนบันทึก เขียนสรุปความ เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนเรียงความ เป็นต้น ดังนั้น การเขียนต้องใช้ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการของผู้เขียนออกมาเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อจุดมุ่งหมายในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้ได้ความเข้าใจตรงตามที่ต้องการได้ และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555, น. 285)

จากการศึกษาสภาพการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาญจนบุรี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาในด้านการเขียนมากที่สุด โดยจากสรุปผลการคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ ปีการศึกษา 2563 พบว่า มีผลการประเมินคะแนนเฉลี่ย 42.90 ซึ่งผลการทดสอบดังกล่าวต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาที่ระดับเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดไว้ร้อยละ 50 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 ออนไลน์, 2563) และจากผลการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์ และเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 นักเรียนมีผลการประเมิน อยู่ในระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 19.17 ระดับดี ร้อยละ 10.46 ระดับพอใช้ ร้อยละ 13.07 และระดับปรับปรุง ร้อยละ 57.30 (โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์, 2563, น. 34)

ผลการประเมินดังกล่าว สาเหตุที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน คือ สาระการเขียน เพราะมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาที่ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และเมื่อวิเคราะห์สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีผลการประเมินต่ำ เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเขียนสื่อความภาษาไทยได้ ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ขาดการฝึกทักษะการเขียน ซึ่งสังเกตได้จากการที่นักเรียนไม่สามารถทำข้อสอบอัตนัยได้ ไม่มีการเขียนสรุปความที่เป็นแนวคิดของตนเอง และผู้สอนไม่จัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่มีเทคนิควิธีที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถเขียนสื่อความภาษาไทยได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นวิธีสอนแบบร่วมมือที่ออกแบบ มาเพื่อใช้สอนในด้านการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะ หลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC คือ ครูต้องให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมทุกคน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน และสมาชิก

ทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน ฝึกทักษะการเขียนก่อนร่วมมือกันเรียนรู้ และนำไปสู่การฝึกหัดตามวัตถุประสงค์ เน้นการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ร่วมกับการสอนอ่านและเขียน นักเรียนเกิดโอกาสในการเรียนแบบอิสระ และมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างพลังทางบวกและความมุ่งมั่นในการเรียนมากขึ้น (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2548, น. 178) ซึ่งสอดคล้องกับกนกวรรณ ภูทิม (2560) ที่ได้ศึกษาการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัด การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความสามารถในการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับเลิศพันธุ์ มั่นคง (2551) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสื่อความ สารการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ผลการวิจัย พบว่าความสามารถในการเขียนสื่อความ สารการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาญจนบุรี โดยมุ่งหวังว่าจะสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางในการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์กับเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 เพื่อศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3.2 ความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ อยู่ในระดับมาก

4. ขอบเขตของเนื้อหา

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 38 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,440 คน ซึ่งจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

4.2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย
- 2) ความมุ่งมั่นในการทำงาน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนและการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามอักขรวิธีตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัดจากแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า และมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ดังนี้

5.2.1 ขั้นเตรียม ครูนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจพอสังเขป อธิบายความสำคัญของการเขียน วิธีเขียนแบบต่าง ๆ ของการเขียน ความเกี่ยวข้องกันระหว่างการอ่านและการเขียน

5.2.2 ขั้นสอน ครูดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านเพื่อบูรณาการให้เห็นถึงลักษณะวิธีการเขียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนและการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการฝึกหัดเขียนควรเริ่มจากการเขียนตอบง่าย ๆ ก่อน โดยครูจะตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนรวมทั้งฝึกให้คาดคะเนจุดจบของเรื่อง หรือบทสรุปของเรื่องที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่าง ๆ

5.2.3 ขั้นทำกิจกรรม จัดกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะได้ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยมีครูคอยติดตาม ช่วยเหลือ ดูแลการฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม

5.2.4 ขั้นตรวจสอบผลงาน การเขียนควรให้สมาชิกได้ตรวจสอบการเขียนของเพื่อน ช่วยกันแก้ไขปรับปรุงงานของกันและกันให้ถูกต้องก่อน โดยการฝึกเขียนควรจะเริ่มจากการเขียนตามรูปแบบที่ถูกต้อง ฝึกเขียนจากการชี้แนะแนะนำแนวทางจนชำนาญก่อนที่จะใช้กิจกรรมฝึกพัฒนาการเขียนที่หลากหลาย และการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ครูควรออกแบบทดสอบกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่นักเรียนสามารถตรวจให้คะแนนตนเองและคำนวณคะแนนกลุ่มของตนเองได้

5.2.5 ขั้นทดสอบและประเมินผล นักเรียนร่วมกันประเมินผลงานของแต่ละกลุ่ม อภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำในข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข จากนั้นครูทดสอบและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล

5.3 ความมุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความตั้งใจในการทำงาน ซักถามรายละเอียดของงานก่อนลงมือปฏิบัติ พยายามทำงานให้เสร็จตามกำหนดไม่ชอบที่ทำงานแบบผัดวันประกันพรุ่ง มีความรับผิดชอบในการทำงาน ทำงานสำเร็จแม้จะมีอุปสรรคในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน มีความพยายามมากขึ้น เมื่อได้รับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น ไม่เสียใจเมื่อทำงานไม่สำเร็จ พุ่มพู่ในการทำงานด้วยความอดทน ปรับปรุงและพัฒนางานด้วยตนเอง พยายามแก้ไขปัญหาในการทำงานให้สำเร็จ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ศึกษางานให้เข้าใจ

ก่อนลงมือทำงานและมีจิตใจจดจ่อกับการทำงาน โดยวัดจากแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อ
ความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงาน

6.2 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นต่าง ๆ สามารถนำการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปพัฒนาความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยและความมุ่งมั่น
ในการทำงานได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพัชรราชกุฎรังสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.3 คุณภาพของผู้เรียน

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพัชรราชกุฎรังสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.3 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

3. การเขียนสื่อความภาษาไทย

3.1 ความหมายของการเขียน

3.2 ความสำคัญของการเขียน

3.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน

3.4 ประเภทของการเขียน

3.5 ประโยชน์ของการเขียน

3.6 การวัดและการประเมินผลการเขียน

4. ความมุ่งมั่นในการทำงาน

4.1 ความหมายของความมุ่งมั่นในการทำงาน

4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการทำงาน

4.3 องค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงาน

- 4.4 การวัดและการประเมินผลความมุ่งมั่นในการทำงาน
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตร สถานศึกษาโรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาประเภทใดก็ตามจะขาดหลักสูตรไม่ได้ เพราะหลักสูตรเป็นโครงร่างที่กำหนดไว้ว่า เด็กจะต้องได้รับประสบการณ์อะไรบ้างจึงจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและสังคม หลักสูตรเป็นแนวทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ดังนี้

1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

จากความสำคัญของภาษาไทย สรุปได้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย มีทั้งหมด 5 สาระ 5 มาตรฐาน การเรียนรู้ประกอบด้วย สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

1.3 คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้เรียนมีคุณภาพ ดังนี้

1.3.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

1.3.2 เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

1.3.3 พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

1.3.4 เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

1.3.5 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

โดยสรุปคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะต้องมีทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง การดู และการพูด มีความรู้เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยและสามารถนำวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพังครุราษฎร์รังสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.4.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายและพรรณนา	การเขียนบรรยายและพรรณนา
	3. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	4. เขียนย่อความ	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราว ในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	5. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงงาน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. เขียนจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	7. เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่มีเหตุผล	การเขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ บทเพลง หนังสืออ่านนอกเวลา สารคดี บันเทิงคดี
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

1.4.2 คำอธิบายรายวิชา

ท22101 ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เวลา 60 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงทั้งบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง หรืองานเขียนต่าง ๆ ทั้งบันเทิงคดีและสารคดี โดยฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง จับใจความสำคัญ สรุปความ คัดลายมือตามรูปแบบตัวอักษรไทย เขียนบรรยาย เขียนพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ตามรูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง สามารถเขียนสรุปเรื่องที่ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ประเมินค่าและสื่อสารเรื่องที่เขียนให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ เขียนรายงานโครงการ เขียนวิเคราะห์ วิจัย แสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้ง ฟัง ดู ข่าวและเรื่องจากสื่อต่างๆ

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การสืบค้นความรู้ การจดบันทึก ใช้ความสามารถในการคิด การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การตีความ การสรุปความ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และประเมินคุณค่าเรื่องที่ศึกษา ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน การฟัง การดู และการพูด

เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการเรียนรู้ ใช้ความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่น ให้เข้าใจตรงกัน เห็นคุณค่าของภาษาไทย นำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาให้เกิดประโยชน์ในชีวิต เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/2 , ม.2/3 , ม.2/4 , ม.2/5 , ม.2/6 , ม.2/7 , ม.2/8

ท 2.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3 , ม.2/4 , ม.2/5 , ม.2/6 , ม.2/8

ท 3.1 ม.2/2 , ม.2/4

- ท 4.1 ม.2/5
 ท 5.1 ม.2/2 , ม.2/3
 รวมจำนวน 19 ตัวชี้วัด

1.4.3 หน่วยการเรียนรู้

ตารางที่ 2.2 หน่วยการเรียนรู้

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	(ชั่วโมง) เวลา
การเขียนสื่อความ ภาษาไทย	ท 2.1 ม.2/2	ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน	20
	ม.2/3	การใช้คำในการเขียน การเขียนบรรยาย	
	ม.2/4	เขียนพรรณนา เขียนเรียงความ เขียน	
	ม.2/5	รายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนรายงาน	
	ม.2/6	โครงงาน เขียนวิเคราะห์ วิจัยและ	
	ม.2/8	แสดงความรู้ ความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน	

จากการศึกษาหลักสูตรตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และตารางตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไปใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นหนึ่งเทคนิคในวิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) โดยเป็นวิธีการสอนอ่านและเขียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า โดยผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2540) กล่าวถึง รูปแบบ CIRC หรือ Cooperative integrated reading and composition ว่าใช้สำหรับวิธีอ่าน เขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นฐานความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คนก็เท่ากัน แต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอบแล้วให้กลับเข้ากลุ่ม แล้วเรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอบ คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

ทีศนา แคมมณี (2548, น.270) กล่าวถึงเทคนิค CIRC หรือ Cooperative integrated reading and composition ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียน

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2545, น. 22-38) กล่าวว่า วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ

1. ผู้สอนจะต้องจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีสมาชิกคละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ค่อนข้างเก่ง ปานกลาง ค่อนข้างอ่อน อ่อน
2. ผู้เรียนต้องร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ใช้ทักษะในการทำงานร่วมกันจนสำเร็จ
3. สมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีการช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน
4. สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกทุกคนมีความเท่าเทียมกัน มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถใช้ได้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะเลือกนำเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน และสามารถนำไปใช้แทรกกับวิธีการสอนแบบอื่นได้ แต่ผู้สอนควรมีการนำเข้าสู่บทเรียนก่อนที่จะเริ่มมีกิจกรรม และเมื่อเสร็จกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ควรมีการสรุปเรื่องที่เรียนด้วย ผู้สอนควรเตรียมใบกิจกรรม ใบความรู้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ

วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537, น. 18) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ว่าวิธีดังกล่าวย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จแก่ผู้เรียน เพราะ

1. เป็นการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้น
2. ครูผู้สอนนำเอาคะแนนที่ได้ ด้วยการนำคะแนนจากการทดสอบเป็นรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตัวเองได้รับรางวัล
3. ในการทดสอบ คะแนนที่นักเรียนได้เป็นรายบุคคล สามารถที่จะช่วยให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มหรือลดลงได้ เพราะฉะนั้นสมาชิกทุกคนจึงพยายามทำคะแนนของตนเองอย่างเต็มที่
4. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ
5. นักเรียนทุกคนได้ฝึกทักษะทางสังคม และการมีเพื่อนร่วมงานช่วยทำให้ได้เรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปใช้ในวิธีการทำงานที่แท้จริงได้
6. นักเรียนที่มีความสามารถในการทำงานดีจะเกิดความรู้สึกภูมิใจว่า ตนเองมีส่วนช่วยเหลือเพื่อน มีส่วนช่วยเหลือสังคมในห้องเรียน
7. การตอบคำถามของครู การเรียนแบบแบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันจะทำให้ให้นักเรียนกล้าแสดงออก เพราะถ้าตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน และไม่รู้สึกลอายเมื่อตอบผิด

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า และการนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถใช้ได้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้สอนควรเลือกนำเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน

2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักช่วยเหลือกัน คนที่เก่งกว่าช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพราะยึดแนวคิดที่ว่า ความสำเร็จของสมาชิกทุกคน รวมเป็นความสำเร็จของกลุ่ม โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

นาคยา ปิรันธนานนท์ (2543, น. 32-35) สรุปขั้นตอนการสอนโดยวิธี CIRC ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถกลุ่มละ 4 คน
2. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนและทำข้อตกลงเรื่องการทำงานกลุ่มแก่ผู้เรียน
3. ภายในกลุ่มผู้เรียนจับคู่กัน ร่วมกันศึกษากิจกรรม ทบทวนและทดสอบไปที่ละเรื่อง หรือทีละจุดประสงค์ เมื่อเรียนเสร็จเรียบร้อยจนเข้าใจกันทั้งคู่ดีแล้วให้เซ็นชื่อกำกับว่าผ่านการเรียนเรื่องนั้นหรือจุดประสงค์นั้นแล้ว จากนั้นเรียนเรื่องหรือจุดประสงค์ใหม่ต่อไปจนครบหมดทุกเรื่องหรือทุกจุดประสงค์ที่ครูกำหนดไว้
4. ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มมารวมตัวกันอีกครั้งเพื่อทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนด งานกลุ่มสำเร็จผลเรียบร้อย ขณะทำงานสมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามที่ครูกำหนด เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพ
5. เมื่อทุกกลุ่มศึกษาทุกกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยก็พร้อมรับการประเมินผลจากครู ประสพการณ์เต็มเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

พูลศรี กิจเกลา (2544, น. 76-77) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วย กำหนดจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมร่วมกัน อธิบายวิธีการทำงานกลุ่มให้กับนักเรียนและแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยความสามารถ
2. ขั้นสอน ประกอบด้วย นำเข้าสู่บทเรียน โดยนำเสนอความรู้ให้เชื่อมโยงระหว่างประสพการณ์เดิมกับความรู้ใหม่
3. ขั้นทำกิจกรรม ประกอบด้วย นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด จับคู่กันสรุปใจความสำคัญ เรื่อง อภิปรายกลุ่มและสรุปผลงานกลุ่ม ร่วมกันแต่งเรื่องตอนจบ
4. ขั้นสรุปผล ประกอบด้วย สมาชิกกลุ่มนำเสนอผลงานร่วมกัน อภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ นักเรียนแต่ละคนประเมินผลงานของกลุ่มและสมาชิกภายในกลุ่ม ครูทดสอบและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล และประกาศผลกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

พจนา เขียนสะอาด (2547, น. 80-81) ให้กำหนดขั้นตอนการสอนไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมผู้เรียน ประกอบด้วย แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยความสามารถ
2. ขั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม แนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้
3. ขั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันอภิปรายปัญหา จนทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจนและสรุปเนื้อเรื่อง

4. ขั้นการทดสอบเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบคะแนน ที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทุกคนจะรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย

5. ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้

วัชรนา เล่าเรียนดี (2552, น. 170) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของเทคนิค CIRC ดังนี้

1. ครูนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่าน วิธีอ่าน ความสำคัญของการอ่าน เพื่อความเข้าใจพอสังเขป อธิบายความสำคัญของการเขียน วิธีเขียนแบบต่าง ๆ ของการเขียน ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างการอ่านและการเขียน

2. ครูดำเนินการสอน ยกตัวอย่างบทอ่าน ครู-นักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่าน ทำความเข้าใจถาม ตอบชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญ โครงสร้างของข้อความ ประโยคต่าง ๆ ความเชื่อมโยงของข้อความ หรือประโยคในบทอ่าน ใช้กิจกรรมการอ่านโดยพยายามบูรณาการชี้ให้เห็นลักษณะวิธีการเขียน ซึ่งการฝึกหัดเขียนควรเริ่มจากการเขียนตอบง่าย ๆ การสร้างประโยคจากคำศัพท์หรือคำเชื่อมคำขยาย

3. ครูตรวจสอบความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระสำคัญ ประเด็นหลัก ประเด็นรอง ลักษณะของเนื้อเรื่อง โครงสร้างประโยคที่ใช้ ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความหรือประโยคต่าง ๆ และบทความของเรื่อง รวมทั้งฝึกให้คาดคะเนจุดจบของเรื่อง หรือบทสรุปของเรื่องที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ความเป็นไปได้หรือจินตนาการการสร้างสรรค์ความคิด

4. จัดกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถเช่นเดียวกับการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับแบบอื่นๆ แจกใบความรู้ ใบกิจกรรม ให้ 2-3 คนต่อ 1 ชุด เพื่อจะได้ร่วมมือกันเรียน ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้

5. สมาชิกกลุ่มทุกกลุ่มร่วมกันเรียนรู้และอ่านใบความรู้ ฝึกกิจกรรมตามใบกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยครูคอยติดตาม ช่วยเหลือ ดูแลการฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม

6. การให้ฝึกหัด การเขียนควรให้สมาชิกได้ตรวจสอบการเขียนของเพื่อน ช่วยกันแก้ไขปรับปรุงงานของกันและกันให้ถูกต้อง ในการฝึกเขียนจากบทอ่านควรสอดคล้องกับรูปแบบบทอ่าน ในตอนเริ่มแรก แล้วค่อยพัฒนาเป็นการเขียนในลักษณะอื่น ๆ ที่ซับซ้อนและใช้ความคิดมากขึ้น ที่สำคัญนักเรียนควรได้มองเห็นและเข้าใจรูปแบบโครงสร้างของประโยคหรือข้อความที่สำคัญก่อน คือ การฝึกเขียนควรเริ่มจากการเขียนตามรูปแบบที่ถูกต้อง ฝึกเขียนจากการชี้แนะแนวทาง จนชำนาญก่อนที่จะใช้กิจกรรมฝึกพัฒนาการเขียนที่หลากหลาย สร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพต่อไป

7. การตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและวัดผลด้านการอ่านและการเขียน ครูควรออกแบบทดสอบกำหนดเกณฑ์และให้คะแนนโดยที่นักเรียนรู้วิธีให้คะแนน สามารถตรวจให้คะแนนตนเอง และคำนวณคะแนนกลุ่มของตนเองได้ (ตามหลักการคำนวณคะแนนกลุ่มและคะแนนพัฒนา

ของวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากตำราเกี่ยวกับการร่วมมือกันเรียนรู้ของ สลาวิน)

ทศนา แคมมณี (2548, น. 270-271) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มี 8 ประการ

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน โดยให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

2. ครูจัดทีมใหม่ โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนบรรยาย เขียนพรรณนา เขียนเรียงความ ทำใบกิจกรรม และแบบทดสอบต่างๆ โดยมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ซึ่งทีมใดมีคะแนน 90 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากทีมใดมีคะแนนตั้งแต่ 80-89 เปอร์เซ็นต์ จะได้รับรางวัลรองลงมา

3. ครูพบกับกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจกวัสดุประสงคในการอ่าน แนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนคำศัพท์เก่า จากนั้นครูกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่ครูเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้ไขจุดบกพร่อง หรือครูอาจจะให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม วิเคราะห์ปัญหาหรือ ทำนายว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูอภิปรายเรื่องที่อ่าน โดยครูเน้นการฝึกทักษะในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นรายบุคคลและทีม

6. นักเรียนได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนการสอนเขียน โดยผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อในการเขียนได้ตามความสนใจ จากนั้นช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและตีพิมพ์ผลงาน

8. นักเรียนจะได้รับการบ้าน โดยให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจและเขียนรายงานเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล โดยมีผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีตัวอย่างให้

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดย

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่นำมาประยุกต์ให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นทำกิจกรรม 4) ขั้นตรวจสอบผลงาน และ 5) ขั้นทดสอบและประเมินผล

2.3 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. รางวัลของกลุ่ม (Team reward) หมายถึง ผลของกลุ่มที่ผู้ร่วมกลุ่มทุกคนจะต้องร่วมกันรับผิดชอบ และมีโอกาสเท่ากันในการประสบความสำเร็จ โดยกลุ่มอาจจะได้รับรางวัลเป็นประกาศนียบัตรหรือใบประกาศเกียรติคุณเมื่อบรรลุถึงเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความรับผิดชอบต่อผลงานของนักเรียนแต่ละคน (Individual accountability) หมายถึง ผลการทำงานของแต่ละคนเพื่อทำให้กลุ่มมีผลงานโดยรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนร่วมกลุ่ม จึงต้องมีการกึ่งในการช่วยให้ผู้ร่วมกลุ่มแต่ละคนพัฒนาผลการเรียนของตนและพร้อมตลอดเวลาสำหรับการทดสอบ

3. การมีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal opportunities for success) หมายถึง นักเรียนทุกคนสามารถสร้างงานให้แก่กลุ่มด้วยการวัดระดับผลการเรียนของตนจากผลการเรียนในระดับเดิมของตนได้ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยหลายวิธีสลาวิน (Slavin, 1983, p. 429) ชี้ให้เห็นว่า การให้รางวัล (Reward) แก่นักเรียนที่สามารถยกระดับการเรียนของตนเอง จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มากกว่าการให้รางวัลเมื่อนักเรียนชนะผู้อื่น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้ เช่น การพูดกล่าวชมเชย การให้รางวัล เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

3. การเขียนสื่อความภาษาไทย

การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการให้ผู้อื่นทราบ ทั้งต่อบุคคลและสังคมในชีวิตประจำวัน และยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ โดยจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเขียน มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

3.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ และติดต่อสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

นิตยา ธัญญาณิษฐ์ (2537, น. 2) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญประการหนึ่ง ใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องมือต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ให้ผู้อื่นทราบ ผู้สื่อสารด้วยการเขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษา คือ รู้จักเลือกสรรคำมาใช้ตรงกับความหมาย มีความประณีตในการเรียบเรียงคำเพื่อถ่ายทอดความหมายที่ต้องการ ได้ตรงจุดประสงค์

วรรณิ โสมประยูร (2542, น. 139) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษา ศิลป์

นภดล จันทรเพ็ญ (2534, น.1) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ และความในใจของเราให้กับผู้อื่นทราบ การเขียนนี้มีลักษณะการสื่อสารที่ถาวรสามารถคงอยู่นานตรวจสอบได้เป็นหลักฐานอ้างอิงนานนับพันหมื่นปี ถ้ามีการเก็บรักษาให้คงสภาพเดิม

เปรมจิต ศรีสงคราม (2534, น. 3) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การบันทึกความรู้ ความคิดเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น ได้อ่านเพื่อเป็นหลักฐานและเพื่อให้จำ

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, น. 1) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความคิดเห็น ทรรศนะ อารมณ์ จินตนาการและสิ่งที่ต้องการสื่อสารของตนเองผ่านงานเขียน โดยใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดร่วมกันเป็นสื่อกลางความเข้าใจที่ตรงกัน

สนิท สัตโยภาส (2545, น.142) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่มนุษย์พยายามถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อื่นอ่านแล้วเข้าใจตามที่ตนต้องการ

กันต์ดนัย วรจิตติพล (2542, น.12) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งต้องอาศัยความสามารถทางไวยากรณ์ การใช้คำและสำนวนการเรียบเรียงข้อความ ตลอดจนการเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ เพื่อสื่อสารสิ่งที่ต้องการไปยังผู้อ่านได้ตามจุดประสงค์ของการเขียน

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542, น.123) ให้ความหมายของการเขียนว่า หมายถึง ทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ตัวหนังสือและเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ ออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งต้องอาศัยความสามารถทางไวยากรณ์ การใช้คำและสำนวนการเรียบเรียง ข้อความ ตลอดจนการเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม โดยผู้สื่อสารด้วยการเขียนต้องมีความสามารถในการเขียนสื่อความรู้จักเลือกสรรคำมาใช้ตรงกับความหมาย มีความประณีตในการเรียบเรียงคำเพื่อถ่ายทอดความหมายที่ต้องการได้ตรงตามจุดประสงค์

3.2 ความสำคัญของการเขียน

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์จะต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากในการสื่อสาร ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจ กฎเกณฑ์ในการเขียน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

มุกดา ลิลับ (2542, น.168) ได้เสนอความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายที่มีความสำคัญ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน
2. การเขียนเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
4. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียนการประกอบอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

เปรมจิต ศรีสงคราม (2534, น. 3) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน ดังนี้

1. ใช้เป็นสื่อ ในการเขียนภาษาไทยมีแบบแผนและถ้อยสำนวนสำหรับใช้โดยเฉพาะ ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ชัดเจน เพื่อผู้อ่านอ่านด้วยความเข้าใจ และเพื่อสนองความต้องการของผู้เขียน
2. เป็นการให้ความรู้ การเขียนให้ผู้อื่นอ่านนั้น ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่ง คือ การให้ความรู้แก่ผู้อ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาสติปัญญาให้กว้างไกล กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านอ่านข้อเขียนนั้นแล้ว สามารถนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองได้
3. เป็นการพัฒนาความคิด ผู้อ่านได้อ่านข้อเขียนที่ผู้เขียนเขียนไว้ ข้อเขียนเหล่านั้น ได้พัฒนาความคิด ความเข้าใจ ความต้องการของผู้อ่านได้มากขึ้นเพียงใด

วรรณิ โสมประยูร (2537, น. 137) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่ต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเองออกมาเสนอผู้อื่น
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเองเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา

4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่
อีกสมัย

5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้อง
อาศัย การเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน

6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคน
ปรารถนา เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธและสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคน
ในชาติ

7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้
จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น

8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้
สูงขึ้น

9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองใน
การแสดงความรู้สึกและแนวความคิด

10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อ
ตนเอง และต่อสังคม

สนิท ตั้งทวี (2538, น. 118) กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ หรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุค
สมัย

3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

4. เป็นเครื่องมือสนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรักความเข้าใจ

5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์

6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ความคิดให้กว้างไกล และรวดเร็ว

7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศ ทุกวัย

8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

กัลยา สหชาติโกสัย (2545, น.52) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสื่อความไว้
ดังนี้

1. การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของนักเรียน เพราะเราต้องใช้ในการเขียน
ในการสื่อสารกัน เช่น การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า การเขียนโครงการ เป็นต้น

2. การเขียนเป็นการสื่อสารเพื่อแสดงความคิด ระบายอารมณ์ และความรู้สึกของผู้เขียน เช่น การเขียนนิราศ การแต่งคำประพันธ์ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

3. การเขียนเป็นเครื่องมือกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้น เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว เป็นต้น

4. การเขียนเป็นหลักฐานอ้างอิง หรือยืนยันข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ หรือเป็นข้อกำหนดที่สามารถผูกพันให้บุคคลต้องปฏิบัติตามได้ เช่น พิณยกรรม ประกาศ แจ้งความ ทะเบียนต่างๆ การบันทึกข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น ฉะนั้นในการเขียนทุกครั้งหรือการลงลายมือชื่อในเอกสาร ผู้เขียนต้องอ่านข้อความให้ละเอียดถี่ถ้วน และไตร่ตรองผลดี ผลเสียของข้อความให้รอบคอบ

5. การเขียนเป็นการหารายได้และสร้างอาชีพ เช่น การเขียนเพลง บทละคร เรื่องสั้น การเขียนนวนิยาย การเขียนประกาศข่าวสาร การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนโฆษณา เป็นต้น

สนิท สัตโยภาส (2545, น. 142) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน ดังนี้

1. การเขียนมีความสำคัญในแง่ที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและสติปัญญาต่อกันและกัน

2. การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรม อันเป็นมรดกด้านภูมิปัญญาของมนุษย์

3. การเขียนช่วยเผยแพร่ และกระจายความรู้ความคิด และข่าวสารได้อย่างกว้างไกล และรวดเร็ว

4. การเขียนเป็นการบันทึกทางสังคมที่ให้คุณค่า อำนาจประโยชน์อย่างมหาศาลให้กับคนรุ่นหลังทั้งปัจจุบันและอนาคต

5. การเขียนสามารถสร้างความรักสามัคคีในมนุษยชาติได้เมื่องานเขียนนั้นมีความหมายเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างความรักเพื่อนมนุษย์ เป็นงานเขียนที่สร้างสันติสุขแก่สังคมโลก

6. การเขียนสามารถยึดเป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งได้ในปัจจุบัน

7. การเขียนสามารถทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตได้โดยเฉพาะด้านการศึกษา

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรย์ (2547, น. 1-2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนข้อความไว้ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์

2. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งของมนุษย์

3. การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์

4. การเขียนเป็นเครื่องมือระบายอารมณ์และความรู้ของมนุษย์ ช่วยให้ผ่อนคลายความอึดอัดคับข้องใจ

5. การเขียนเป็นเครื่องมือในการสร้างความรัก ความสามัคคี และความเจริญรุ่งเรืองในสังคม แต่ตรงกันข้าม การเขียนอาจเป็นเครื่องมือในการบ่อนทำลายได้เช่นกัน

6. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ ที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและสติปัญญาต่อกันและกัน โดยการเขียนให้ผู้อื่นอ่านนั้น ผู้เขียนจะต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่ง คือ การให้ความรู้แก่ผู้อ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาสติปัญญาให้กว้างไกล กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านอ่านข้อเขียนนั้นแล้ว สามารถนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองได้

3.3 จุดมุ่งหมายของการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2542, น. 141) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ว่า

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ เข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนาองกงามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะการสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนได้ถูกต้องและเขียนวรรคตอนถูกต้อง
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุปและย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
6. เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำ และเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ
7. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน
8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ
9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพการศึกษาค้นคว้าความรู้และอื่น ๆ

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (2540, น. 15) กำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้วมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน สิ่งสำคัญในการเขียนเล่าเรื่อง คือ ต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามความเป็นจริง และต้องเล่าเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. การเขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อชี้แจง อธิบาย เช่น อธิบายวิธีใช้ วิธีทำ ขั้นตอนการทำ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามได้ การเขียนเพื่ออธิบาย ต้องระมัดระวังเรื่องการใช้ภาษา ต้องใช้ภาษากระชับ เข้าใจง่าย และเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์ แนะนำหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเดียว หรืออาจจะมีข้อเสนอแนะประกอบด้วย โดยต้องคำนึงถึงพื้นฐานของข้อเท็จจริง และต้องมีหลักเกณฑ์และเหตุผล

4. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อ่านมีอารมณ์คล้อยตาม เกิดจินตนาการและเห็นภาพตามที่ผู้เขียนต้องการ การใช้ถ้อยคำในงานเขียนลักษณะนี้ ต้องใช้ถ้อยคำภาษาที่ประณีต งดงาม สามารถสื่ออารมณ์ ความรู้สึกให้เกิดแก่ผู้อ่านได้ ซึ่งในบางครั้ง ต้องใช้ถ้อยคำที่มีความหมายแฝงหรือมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ เพื่อช่วยสร้างจินตนาการให้ผู้อ่าน

5. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการชักจูง โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านยอมรับในสิ่งที่ผู้เขียนเสนอ งานเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษาที่สั้นกระชับ สะดุดตา สะดุดใจผู้อ่าน

6. การเขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะตำหนิสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคล เหตุการณ์หรือสถานการณ์ แต่เป็นการตำหนิอย่างนุ่มนวล การเขียนลักษณะนี้ ต้องไม่มีลักษณะกล่าวร้ายหรือมุ่งทำลาย

7. การเขียนเพื่อกิจธุระ คือ การเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การเขียนประเภทนี้จะมีรูปแบบการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันตามประเภทของงานเขียน เช่น การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนหนังสือราชการ การเขียนประกาศ แจ้งความ เป็นต้น

ดวงใจ ไทยอุบล (2543, น. 14) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เพื่อการเล่าเรื่อง เช่น การเล่าประวัติ เล่าประสบการณ์ หรือเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. เพื่ออธิบายคำหรือความ เช่น อธิบายการทำอาหาร
3. เพื่อโฆษณาจูงใจ เช่น การโฆษณาสินค้า โฆษณาภาพยนตร์ เพื่อปลุกใจ เช่น เพลงปลุกใจ บทความปลุกใจให้รักชาติ

4. เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือแนะนำ เช่น บทความเสนอแนะ

5. เพื่อสร้างจินตนาการ เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทร้อยกรอง

6. เพื่อล้อเลียนเสียดสี เช่น บทความล้อเลียนเสียดสีเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ

7. เพื่อประกาศ เช่น ประกาศแจ้งความ ประกาศเชิญชวน

8. เพื่อวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์ข่าว วิเคราะห์เหตุการณ์

9. เพื่อวิจารณ์ เช่น วิจารณ์หนังสือ วิจารณ์บทความ วิจารณ์สารคดี วิจารณ์ตำรา

10. เพื่อทำข่าว เช่น การเสนอข่าวประเภทต่างๆ คือ ข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจ
 11. เพื่อเขียนเฉพาะกิจ เช่น เขียนจดหมาย เขียนการ์ตูน เขียนธรรมาสน์
 ทินประภา จีระพันธ์ และองอาจ โอโลม (2540, น.42) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการ
 เขียนแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. เพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเพื่อเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้รับทราบ โดยมีการ
 เขียนลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระเบียบเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเสมือนผู้อ่านได้เห็น
 เหตุการณ์นั้นหรือเหมือนเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นกับผู้อ่านเอง เช่น การบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็น
 ต้น

2. เพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้ทราบว่าเป็นอย่างไร
 เช่น การอธิบายความรู้ทางวิชาการ หลักเกณฑ์ ทฤษฎีต่าง ๆ การเขียนประกาศ ฯลฯ เป็นต้น

3. เพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งเปลี่ยนความรู้สึกของผู้อ่านให้เชื่อหรือศรัทธา
 หรือให้ปฏิบัติตามในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ เช่น การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็น
 การเขียนเกี่ยวกับคำสั่งสอน ธรรมะ เป็นต้น

4. เพื่อพรรณนา เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ ครามรู้สึกเช่นเดียวกับ
 ผู้เขียน เช่น การเขียนพรรณนาอารมณ์ต่าง ๆ ในนวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ หรือบทเพลงต่าง ๆ เป็นต้น

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช (2545, น. 104) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการเขียนออกเป็น 5
 ประการดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ เป็นการ
 เขียนเล่าเหตุการณ์ที่ผู้เขียนประสบหรือเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง ใช้การเขียนเล่า
 ชีวิตประวัติ อัตชีวประวัติ การเขียนสารคดีต่าง ๆ การเขียนข่าว เป็นต้น

2. การเขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อบอกวิธีของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อชี้แจง ตอบ
 ปัญหาความรู้ เช่น การเขียนอธิบาย วิธีประดิษฐ์ อธิบายคำศัพท์และข้อธรรมะ เป็นต้น

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือ การเขียนแสดงความคิดของผู้เขียนในเรื่อง
 ต่าง ๆ อาจเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเดียว หรืออาจจะประกอบด้วย คำแนะนำ ข้อคิดเตือนใจ
 หรือบทความปลุกใจ เช่น การเขียนบทวิจารณ์ การแนะนำหนังสือ เป็นต้น

4. การเขียนเพื่อชักจูงใจ การเขียนเชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจสิ่งที่เขียนแนะนำ รวมทั้ง
 การเขียนเพื่อเปลี่ยนแปลงความรู้ เปลี่ยนแปลงความคิดของผู้อ่านให้สอดคล้องตามที่ต้องการ

5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การเขียนถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ
 ให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเห็นภาพตามผู้เขียน เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร เป็นต้น

เพลินตา โมสกุล (2547, น.2) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนสี่ความไว้ ดังนี้

1. เพื่ออธิบาย เป็นการชี้แจงความคิดที่เข้าใจยากให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น
2. เพื่อเล่าเรื่อง เป็นการบอกกล่าวเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน
3. เพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนในเรื่องต่าง ๆ
4. เพื่อโฆษณา ชักจูงหรือจูงใจ เป็นการเขียนเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสนใจและคล้อยตาม

5. เพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพตามความตั้งใจของผู้เขียน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542, น. 34) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการเขียนไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาที่ดี และถูกต้องตามอักขรวิธี
2. เพื่อฝึกให้รู้จักลำดับความคิดและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาได้
3. ให้รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวน โวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษา
4. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาเขียนในการติดต่อสื่อความหมาย
5. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูด
6. ส่งเสริมการเขียนหนังสือได้เร็ว อ่านง่าย ชัดเจน และ สะอาดเรียบร้อย
7. ส่งเสริมให้จินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างแจ่มแจ้ง
8. ฝึกการเขียน คัดลายมือให้อ่านง่ายชัดเจนสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย
9. ให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย และการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่ควรทราบสามารถเขียนได้ถูกต้องตามแบบแผนและได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมาย
10. ให้รู้จักลำดับความคิดและสาระสำคัญตลอดจนให้มีศิลปะในการเขียนเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียนมีหลากหลายประเภท เช่น การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง การเขียนเพื่ออธิบาย การเขียนเพื่อพรรณนา การเขียนเพื่อโฆษณา การเขียนเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ และการเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ โดยจุดมุ่งหมายของการเขียนจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนที่ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาให้ถูกต้องตามอักขรวิธี รู้จักลำดับความคิด รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวน โวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษา

3.4 ประเภทของการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของการเขียนไว้ ดังนี้

สิริวรรณ นันทจันพูล และองอาจ โอโหลม (ม.ป.ป. : น. 74) งานเขียนสื่อความที่แบ่งตามลักษณะการเขียนมี 2 ประเภท คือ

1. งานเขียนร้อยแก้ว คือ งานเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เลือกใช้ถ้อยคำอย่างประณีต สื่อความได้ชัดเจน ไม่มีการบังคับจำนวนคำหรือวรรคตามฉันทลักษณ์ งานเขียนร้อยแก้ว ได้แก่ รายงาน บทความ ข่าว ตำรา บันทึกจดหมาย หนังสือเรียน เรื่องสั้น นวนิยาย งานเขียนประเภทนี้เป็นงานที่นิยมใช้มากในชีวิตประจำวัน

2. งานเขียนร้อยกรอง คือ งานเขียนที่เรียบเรียงถ้อยคำตามแบบบังคับของฉันทลักษณ์ แต่ละชนิด ซึ่งกำหนดไว้แต่โบราณ

เพลินตา โมสกุล (2547, น. 3) กล่าวว่าประเภทของการเขียน แบ่งตามลักษณะการเขียน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. งานเขียนรูปแบบร้อยแก้ว เป็นงานเขียนที่ไม่มีการบังคับตามรูปแบบคำประพันธ์หรือบทบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ เป็นถ้อยคำที่นำมาผูกเป็นประโยค เป็นเรื่องราว เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย เรียงความ สารคดี เป็นต้น

2. งานเขียนรูปแบบร้อยกรอง เป็นงานเขียนที่เรียบเรียงตามรูปแบบคำประพันธ์หรือบทบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ เช่น กาพย์ โคลง กลอน ฉันท์ ร่าย เป็นต้น

พ็อน เปรมพันธ์ุ (2542, น. 136-175) ได้แบ่งประเภทของงานเขียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ การเขียนที่เป็นแบบแผนกลุ่มหนึ่ง และงานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งงานเขียนแต่ละชนิดแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่แตกต่างกันตามเนื้อหาสาระของงานเขียนนั้น

1. งานเขียนที่เป็นแบบแผน ได้แก่ การเขียนเรียงเรียง การเขียนย่อความ การเขียนบทความ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

2. งานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน ได้แก่ งานเขียนเพื่อบอกเล่า งานเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือแนะนำ งานเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ งานเขียนเพื่อถ้อยเสียดสีและงานเขียนเพื่อโฆษณา

เอกรินทร์ สัมहाศาล และคณะ (2552, น. 48-75) หนังสือหลักภาษาและการใช้ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 งานเขียนประเภทร้อยแก้วที่ทำการศึกษา มีดังนี้

1. การเขียนบรรยาย หมายถึง การเขียนเพื่อเล่าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นตามลำดับเหตุการณ์ ทำให้ผู้อ่านทราบว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นบ้างและมีลักษณะอย่างไร ผ่านการใช้ภาษาที่กระชับชัดเจน เข้าใจง่าย มักพบในงานเขียน เช่น การเขียนเล่าเหตุการณ์ ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนบรรยายเป็นอย่างดี รู้จักนำจุดสำคัญมาเขียนให้มีความเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยใช้ภาษาที่กะทัดรัด ไม่ควรมีศัพท์ยาก การเรียบเรียงเรื่องควรเป็นไปตามลำดับไม่วกวน

อาจจะมีตัวอย่าง ข้อเปรียบเทียบเพื่อให้เรื่องเด่นชัดขึ้น ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจติดตามอ่านต่อไปจนจบ

2. การเขียนพรรณนา หมายถึง การให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ เกิดจินตภาพ เห็นความเคลื่อนไหว จำนวน สี ขนาด และได้ยินเสียง มีจุดมุ่งหมายโน้มน้าวอารมณ์ของผู้อ่านให้คล้อยตามและเกิดความประทับใจ

3. การเขียนเรียงความ เป็นงานเขียนร้อยแก้วที่ผู้เขียนมุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด ทศนคติที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผ่านโครงเรื่องที่กำหนดไว้และสำนวนของภาษาที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีแบบแผน ในการเขียนเรียงความ ผู้เขียนจะต้องวางโครงเรื่อง คั่นคว้าข้อมูล จัดเรียงลำดับความคิดให้สัมพันธ์กับหัวเรื่อง เพื่อให้สื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ เรียงความหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยข้อความหลายย่อหน้า ข้อความหลาย ๆ ย่อนำนั้นมีจุดมุ่งหมายเดียวกันเพื่อให้ข้อเท็จจริง ความรู้ ข้อคิดหรือทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม

4. การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า รายงานการศึกษาค้นคว้า หมายถึง การนำเสนอผลงานที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม ตรวจสอบหรือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียด เรียบเรียงเนื้อหาโดยใช้วิธีการเขียนเชิงวิชาการนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นพิจารณาหรือรับทราบ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหาจากข้อมูลให้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถูกต้องชัดเจน ผู้เขียนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการเขียนรายงานเป็นอย่างดี

5. การเขียนรายงานโครงงาน เป็นงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและความถนัด โดยการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ ระบุปัญหา ตั้งสมมติฐาน วางแผนการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุปผลการศึกษาค้นคว้าแล้วนำเสนอผลงานต่อครูผู้สอน ส่วนการเขียนรายงานโครงงาน หมายถึง รายงานการทำงานตามโครงงาน ผู้เขียนควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบและขั้นตอนการเขียนรายงานเป็นอย่างดี จึงจะสามารถเขียนได้ถูกต้องและชัดเจน การเขียนรายงานโครงงานจึงมีลักษณะคล้ายกับการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า

6. การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นกระบวนการเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอสารผ่านการพิจารณา แยกแยะข้อมูล วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย นำไปประเมินค่า เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

7. การเขียนแสดงความรู้ เป็นการตั้งจุดประสงค์ว่าต้องการสื่อสารประเด็นใด ให้ความรู้ให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านอย่างไร กำหนดหัวเรื่อง โดยผู้เขียนต้องมีความรู้และข้อมูลประกอบการเขียนครบถ้วน นำเชื่อถือ จัดทำโครงเรื่องเพื่อลำดับเนื้อหา ศึกษาค้นคว้า รวบรวมความรู้ ความคิดให้เป็นระบบ เขียนอธิบายตามโครงเรื่องที่ร่างไว้โดยใช้ภาษาสื่อความชัดเจน ตรงไปตรงมา และ

เหมาะสม กับวัยของผู้อ่าน เรียบเรียงโดยเขียนความน่าให้น่าสนใจ เขียนเนื้อหาให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง สรุปเรื่องให้ผู้อ่านเห็นประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

8. การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการรับข้อมูลข่าวสารเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้รับสารจะเกิดความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนั้น ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านการพูด การเขียน ผู้อ่านหรือผู้ฟังที่รับสารเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นตรงกัน เพราะเป็นการมองต่างมุม

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การเขียนสื่อความภาษาไทยประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนบรรยาย การเขียนพรรณนา การเขียนเรียงความ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า การเขียนรายงานโครงการ การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ การเขียนแสดงความรู้และการเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนที่มีรูปแบบและหลักการเขียนที่ต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจ มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา และสื่อสารได้ประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

3.5 ประโยชน์ของการเขียน

เปรมจิต ศรีสงคราม (2534, น. 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนไว้ ดังนี้

1. ทำให้มีการพัฒนาความคิด ประสบการณ์ที่ผู้เขียนพบมาและเขียนให้ผู้อื่นอ่านเมื่ออ่านแล้วจะได้รับความรู้ทางปัญญา สามารถนำความรู้ที่ได้มานั้นไปพัฒนาความคิดให้ก้าวไกลไม่สับสนในขณะเดียวกัน ก็นำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมต่อไป

2. ทำให้เขียนได้ถูกต้อง ข้อความใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการเขียนจดหมาย เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนบันทึกข้อความ เขียนคำโฆษณา ที่ได้อ่านนั้น จะช่วยทำให้เขียนได้ถูกต้องในเรื่องตัวสะกด การันต์ ในแต่ละครั้งที่อ่านจะช่วยให้จดจำคำต่าง ๆ ได้แม่นยำขึ้น

3. เกิดข้อคิดเห็นและความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านข้อเขียนแบบต่าง ๆ ในบางครั้งผู้อ่านสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิต

4. ทำให้มีความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ในการอ่านข้อความที่เขียนในบทความ สารคดี หนังสือพิมพ์ ผู้อ่านจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ คำศัพท์ใหม่ 1 ส่วนวินใหม่ ๆ ที่ผู้อ่านไม่เคยพบมาก่อน และสามารถนำมาใช้ได้ต่อเมื่อได้พิจารณาแล้วว่าสิ่งที่อ่านนั้นให้ประโยชน์ในขณะเดียวกันคำศัพท์ใหม่นั้นจะต้องเป็นคำสุภาพและไพเราะด้วย

สมปิต ตัญตรีรัตน์ และคณะ (2545, น. 9) กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนไว้ ดังนี้

1. การเขียนช่วยสร้างเสริมปัญญา บุคคลใช้สติปัญญาในการกระทำข้อมูลที่ได้รับพร้อมกับจัดระบบเพื่อส่งออกด้วยการเขียน

2. ช่วยสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

3. ช่วยถ่ายทอดความเข้าใจและประสบการณ์ของบุคคลไปสู่สังคม

4. ช่วยผ่อนคลายและระบายความรู้สึกรัก

5. ช่วยบันทึกผลการค้นคว้า
6. ช่วยในการเรียนรู้และพัฒนาคน

คินนิจ จานโอ (2546, น. 92) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความสามารถ ความคิด ความต้องการของเราออกมาให้ผู้อื่น ได้ทราบ
2. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์จากบรรพชนมาสู่อุณชน ได้ถูกต้องสมบูรณ์ การถ่ายทอดโดยวิธีบอกเล่าปากต่อปาก อาจทำให้สารตกหล่นหรือคลาดเคลื่อนได้

สรุปได้ว่า การเขียนช่วยสร้างเสริมสติปัญญา สร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของบุคคลไปสู่สังคม ช่วยให้ผู้เขียนได้ผ่อนคลาย และระบายความรู้สึก อีกทั้งยังช่วยในการพัฒนาบุคคล และเป็นเครื่องมือที่แสดงความรู้ ความสามารถ ความคิด ความต้องการของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นได้ทราบ

3.6 การวัดและการประเมินผลการเขียน

การวัดและการประเมินผลการเขียนเป็นกระบวนการสำคัญในการทดสอบเพื่อให้ทราบความสามารถในการเขียนของนักเรียน การกำหนดกฎเกณฑ์การประเมิน ช่วยให้เกิดความชัดเจนในการประเมินว่าจะประเมินในสิ่งใด ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านเสนอแนะไว้ ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2533) ได้เสนอแนะวิธีการวัดผลด้านการเขียนเรียงเรียงคำ กลุ่มคำ การเขียนประโยคให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น การเขียนบรรยายภาพ เขียนเรื่องจากคำ เขียนเรื่อง จากประสบการณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ประเมินผลตามจุดมุ่งหมาย โดยใช้ข้อสอบอัตนัยและตารางให้คะแนนโดยวิธีการจัดอันดับคุณภาพ วิธีนี้เป็นวิธีที่วัดได้ถูกต้องที่สุด เพราะสามารถวัดนักเรียนได้ตรงจุดหมาย แต่มีปัญหาด้านการวัดผล คือ เรื่องความยุติธรรมในการให้คะแนนต้องเสียเวลา

2. ประเมินผลด้วยข้อสอบปรนัยตามแนวของ F T.S. (Education Testing Service) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องการทดสอบที่ใหญ่ที่สุดในโลกในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นการวัดความสามารถด้านการเขียนดังนี้

- 2.1 ด้านความสามารถในการเขียน
- 2.2 ด้านความสามารถในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ
- 2.3 ด้านการรวบรวม และจัดระเบียบความคิดสมเหตุสมผล
- 2.4 ด้านความสามารถในการใช้ถ้อยคำสำนวนใช้เหมาะสมกับความหมาย

เสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์ (2531, น. 54-55) ได้กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียน

1. การลำดับเรื่อง ได้แก่ การเรียบเรียงเนื้อความอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน
2. การลำดับความคิด ได้แก่ การสื่อความคิดที่ชัดเจน ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจความต้องการ

3. การใช้ภาษา ได้แก่ การใช้คำ การผูกประโยค การสะกดคำ ไวยากรณ์ใช้ได้ถูกต้อง
4. การสื่อความหมาย ได้แก่ การเขียนที่สามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องทั้งหมดได้
สนิท ตั้งทวี (2531, น. 53) กล่าวว่า ในการประเมินทักษะการเขียนนั้นพิจารณาที่ผลงานเขียนโดยพิจารณา ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา เนื้อเรื่องพิจารณาจากความชัดเจน คือ มีการสะกดคำที่ถูกต้อง มีความชัดเจนในด้านการใช้ถ้อยคำสื่อความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ได้แก่ การใช้คำที่พบได้บ่อย ถ้าไม่จำเป็น ไม่ควรใช้คำศัพท์เฉพาะ ใช้คำที่สื่อความเข้าใจได้ง่าย ความกระชับในเนื้อเรื่อง คือ การใช้คำน้อย แต่ให้ความหมายชัดเจนและมีน้ำหนัก ความประทับใจ คือ ความรู้สึกที่เกิดจากการที่ผู้เขียนใช้ถ้อยคำเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน ความไพเราะ คือ การเลือกใช้คำที่มีเสียงไพเราะรื่นหู การสร้างภาพ คือ การใช้ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์ โดยใช้คำที่แสดงออกเป็นรูปธรรมได้
2. ด้านการลำดับเรื่อง การเรียบเรียงเรื่อง การลำดับเรื่อง มีความราบรื่น
3. ด้านโครงสร้างของประโยค คือ การพิจารณาถึงไวยากรณ์ที่ใช้ในงานเขียน มีการลำดับวลีและอนุประโยคที่ถูกต้อง

ทิตินา เขมมณี และคณะ (2544, น. 56) ได้เสนอแนวคิดในการประเมินทักษะการเขียนไว้ว่าควรพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา เรื่องราวของเนื้อหา ควรบอกให้ชัดเจนว่าเขียนเพื่ออะไร การใช้สำนวนภาษาที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเขียน
2. ด้านการลำดับเรื่อง โครงสร้างของเรื่อง ในด้านการจัดลำดับความคิดของเรื่องที่เขียนความต่อเนื่องและความสอดคล้องโดยครอบคลุมประเด็นที่สำคัญ และมีรายละเอียดครบถ้วน

อัญญารัตน์ เจริญพฤตนิภา (2546, น. 24-27) ให้แนวคิดไว้ว่าการประเมินทักษะการเขียน ควรพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content) เนื้อหาที่นำมาเกี่ยวข้องกันในงานเขียนต้องมีความเกี่ยวข้องกัน มีลีลาภาษา (Style) การเลือกใช้โวหารที่สะท้อนถึงอารมณ์ผู้แต่งได้ตามต้องการ
2. ด้านการเรียบเรียง (Organization) การลำดับเรื่องมีความต่อเนื่อง
3. ด้านไวยากรณ์ (Grammar) เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4. กลไกการเขียน (Mechanism) การเลือกใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางภาษาไทยได้ถูกต้อง

จากการศึกษาเอกสารหลักการวัดและประเมินผลโรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์ (โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์, 2563, น. 26) ได้กล่าวถึงตัวชี้วัดความสามารถของการเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

1. สามารถนำความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนมาใช้ในการเขียนสื่อความได้
2. เขียนบรรยายได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
3. เขียนพรรณนาได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
4. เขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
5. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
6. เขียนรายงานโครงการได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
7. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
8. เขียนแสดงความรู้ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
9. เขียนแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องตามหลักการเขียน

เกณฑ์การให้คะแนนมีหลายแบบขึ้นอยู่กับกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู และจุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน ถือเป็นเครื่องมือ การวัดการพัฒนาทักษะตามสภาพจริง ที่เรียกว่า รูบริก (Rubric Scoring) ซึ่ง ฮาร์ท (Hart, 1994) ได้ให้ความหมายของรูบริกไว้ว่า เป็นเกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนน หรือ การให้คะแนนสอบของนักเรียน หรือ การแสดงออก Rubric Scoring คือ ข้อความที่แสดงรายละเอียดของเกณฑ์ คุณภาพการเรียนรู้ จากระดับดีเยี่ยมไปจบถึงระดับที่ต้องพัฒนา การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric) มี 2 ประเภท คือ การให้คะแนนแบบภาพรวม หรือ เกณฑ์รวม (Holistic Scoring Rubric) และ เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจูเลีย จัสมาญ์ (Julia Jasmine, 1993 อ้างอิงจาก อัญญารัตน์ เจริญพุดมินาถ. 2546 : น. 29-32) ดังนี้

1. เกณฑ์การให้คะแนนแบบภาพรวม หรือ เกณฑ์รวม (Holistic Scoring Rubric) หมายถึง การพิจารณารวมในระดับคะแนนนั้นโดยตัดสินคุณค่าของกระบวนการหรือผลงานนั้น ซึ่งจะคิดเป็นคะแนนเดียว และมีรูปแบบต่างกัน เกณฑ์การให้คะแนนแบบภาพรวมจะถูกนำมาใช้เพื่อต้องการหาความสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว

2. เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ หมายถึง การพิจารณาในแต่ละด้านแยกออกจากกัน ดังนั้น เมื่อคุณลักษณะเป็นตัวสำคัญในการประเมิน จึงจำเป็นต้องแยกงานออกเป็น ส่วน ๆ สำหรับระดับคุณภาพ หรือ ระดับคะแนน มีรูปแบบต่างกัน เช่น 0-4 หรือ 0-5 หรือ 1-4 ระดับตามความเหมาะสม

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการเขียน มีหลักเกณฑ์ในการวัดและการประเมินผลที่หลากหลาย เพราะผลงานการเขียนเป็นการใช้กระบวนการคิด ของผู้เขียนในการถ่ายทอดความรู้เป็นความคิดที่มีการเรียบเรียงลำดับความเหมาะสม โดยใช้ความรู้ด้านเนื้อหา การเรียบเรียงเรื่องราว คำศัพท์และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ดังนั้นการเขียนสื่อความภาษาไทยควรประเมินตามสภาพจริง จากผลงานเขียนของนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเขียน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเขียนสื่อความภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. การตั้งชื่อเรื่อง
2. การจัดลำดับความคิด
3. ความถูกต้องของเนื้อหา
4. การใช้ภาษา

4. ความมุ่งมั่นในการทำงาน

4.1 ความหมายของความมุ่งมั่นในการทำงาน

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของความมุ่งมั่นในการทำงานไว้ ดังนี้
กรมวิชาการ (2545, น. 4) ให้ความหมายของการมุ่งมั่นให้บรรลุเป้าหมาย (Intentionality) หมายถึง ความสามารถในการใช้พลังกาย พลังใจ ด้วยความพยายามในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ไม่ยอมแพ้กับอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างง่ายดาย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 36) กล่าวว่า เบื้องหลังความสำเร็จ คือ ความมุ่งมั่น ความมุ่งมั่น หมายถึง ความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตนตั้งใจไว้

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) (2546, น. 231) ให้ความหมายของความมุ่งมั่นในการทำงานไว้ว่า เป็นความตั้งใจมั่นในการทำงาน ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ที่จะมีความมุ่งมั่นในการทำงานได้นั้น จะต้องมียุทธธรรมประจำกาย วาจา ใจ คือ พละ 5 ได้แก่ 1) ศรัทธา คือ ความเชื่อ 2) วิริยะ คือ ความเพียร 3) สติ คือ ความระลึกได้ 4) สมาธิ คือ ความตั้งใจมั่น ปัญญา คือ ความรอบรู้ และมีอิทธิบาท 4 ทางแห่งความสำเร็จ คือ 1) ฉันทะ คือ ใจรัก 2) วิริยะ คือ ความเพียร 3) จิตตะ คือ ตั้งใจ 4) วิมังสา คือ ไตร่ตรองใช้ปัญญาในการทำงานให้สำเร็จ

โครงการการศึกษาศัพทภาพของเด็กไทย ของกองวิจัยการศึกษา (2552 : น. 4-5) ให้ความหมายของคำว่า ความมุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง ความตั้งใจและกระตือรือร้น

โดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่ ตอรับการทำงาน พุดหรือแสดงกิริยาทำทางว่ายอมรับหรือเต็มใจ ฟังพอใจที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย อาสาทำงาน พุดหรือแสดงกิริยาทำทางว่าต้องการจะทำงานหนึ่งงานใด แม้ว่าจะไม่ใช่งานที่ได้รับมอบหมายโดยตรง ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ลงมือทำทันที โดยไม่ปล่อยให้วันเวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า ไร้ประโยชน์ ทำงานที่ได้เริ่มต้นไว้แล้วอย่างต่อเนื่องและสำเร็จตามเป้า

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 32) ได้นิยามความมุ่งมั่นในการทำงานหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การงานด้วยความเพียรพยายาม อุตทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งผู้ที่มีมุ่งมั่นในการทำงาน คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายาม ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบและมีความภาคภูมิใจในผลงาน

ประไพ ประดิษฐ์สุทธาวร (2557, เว็บไซต์) ได้กล่าวไว้ว่า ไม่มีใครเคยประสบความสำเร็จ ทั้งที่ยังเกียจคร้าน ผู้ใหญ่ควรสอนให้เด็กเห็นว่า ความเกียจคร้าน เป็นอุปสรรคสำคัญที่ต้องเอาชนะ เด็กที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานจะเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ดังนี้

1. ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน
2. รู้จักเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
3. มีความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ
4. ทุ่มเททำงาน อุตทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน
5. ทำงานด้วยความเพียรพยายามและอุตทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย
6. มีความพยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ
7. รู้จักปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง
8. รู้จักชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

สรุปได้ว่า ความมุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การงานด้วยความเพียรพยายาม อุตทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ซักถามรายละเอียดของงานก่อนลงมือปฏิบัติ ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามที่กำหนด มีความรับผิดชอบในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ ทุ่มเทในการทำงานด้วยความอุตทน มีการปรับปรุงและพัฒนาางานอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ศึกษางานให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้งและมีจิตใจจดจ่อ กับการทำงานให้สำเร็จ

4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการทำงาน

นักการศึกษากล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในการทำงานไว้ ดังนี้

ศรีภักดิ์ สรรค์ รังษีบรรกุล (2555, น. 45-50) กล่าวถึงแนวความคิดของนักวิชาการเกี่ยวกับทฤษฎีเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการทำงาน ดังนี้

1. นักจิตวิทยาชื่อ Maslow ได้เสนอลำดับความต้องการของมนุษย์ว่าต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและสามารถยืดหยุ่นได้ เมื่อความต้องการเบื้องต้นได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะให้ความสนใจกับความต้องการขั้นสูงเป็นลำดับ ความต้องการเหล่านี้เกิดจากเหตุผลต่าง ๆ ว่ามนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ต้องการเติบโตและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและทำงานร่วมกับบุคคลอื่นอย่างมีความสุข

2. นักจิตวิทยา ได้แก่ Lewin , Tolman , Weiner มีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์เกิดขึ้นได้เนื่องจากมนุษย์ใช้ความคิดวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อให้พฤติกรรมนำไปสู่เป้าหมาย เน้นพฤติกรรมที่มองไม่เห็นหรือสังเกตเห็นได้น้อย เช่น การตั้งระดับความคาดหวังเพื่อไปสู่เป้าหมาย การประสบความสำเร็จ เป็นต้น เน้นการใช้ความคิดและความเข้าใจเพื่อไปสู่เป้าหมายจะคำนึงถึงระดับการคาดหวังหรือความทะเยอทะยานของบุคคลนั้นด้วย ถ้าหากมีความทะเยอทะยานสูงก็จะตั้งเป้าหมายไว้สูง และเมื่อบรรลุเป้าหมายได้ก็จะพอใจที่ได้รับความสำเร็จนั้น บุคคลตั้งระดับความคาดหวังว่าจะทำผลงานให้ประสบความสำเร็จตามเวลาที่ตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อเขาสามารถทำได้เขาจะเกิดความภาคภูมิใจและมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานชิ้นอื่น ๆ ต่อไป

3. นักจิตวิทยา ได้แก่ Dollard Miller และ Hull ได้สร้างทฤษฎีแรงขับขึ้น โดยกล่าวถึงหลักการรักษาภาวะสมดุล ที่ว่า มนุษย์แสวงหาภาวะสมดุลอยู่เสมอ เมื่อบุคคลขาดสิ่งที่ทำให้ร่างกาย ดำเนินหน้าที่ไปตามปกติ ความต้องการขั้นแรกจะกระตุ้นให้เกิดแรงขับ บุคคลจะนั่งเฉยอยู่ไม่ได้ และจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงขับจะค่อย ๆ ลดลงหลังจากแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการแล้ว

สรุปได้ว่า มนุษย์มีความต้องการและคาดหวังที่จะไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จ โดยมีแรงขับจากความต้องการพื้นฐาน มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า เน้นการใช้ความคิดและความเข้าใจเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความทะเยอทะยาน ถ้าหากบุคคลมีความทะเยอทะยานสูงก็จะตั้งเป้าหมายไว้สูง และเมื่อบรรลุเป้าหมายได้ก็พอใจที่ได้รับความสำเร็จนั้น

4.3 องค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงาน

องค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงาน คือ พฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่นำไปสู่การเป็นพฤติกรรมความมุ่งมั่นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งได้มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงานไว้ ดังนี้

ยงยุทธ ชมไชย (2557, น. 12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงาน ไว้ว่า ต้องประกอบไปด้วย ความตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ ปรับปรุงและ

พัฒนาการทำงานด้วยตนเอง ตลอดจนการทำงานด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 32-36) ได้กำหนดตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ของความมุ่งมั่นในการทำงานได้ ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

1. เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ
3. ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง

ตัวชี้วัดที่ 2 ทำงานด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายมีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

1. พุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน
2. พยายามแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ
3. ซึ้นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

ศศิธร รัตนบุตร (2557, น. 6) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความมุ่งมั่นในการทำงานไว้ว่า คุณลักษณะความมุ่งมั่นในการเรียนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) องค์ประกอบด้านเจตคติต่อการเรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ การคิดเชิงบวก การเห็นคุณค่า การยอมรับ ความเชื่อมั่นและความรัก และความศรัทธา (2) องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย ความพยายาม ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง และ (3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรมการเรียนมีพฤติกรรมบ่งชี้ ได้แก่ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ การปรับตัว การวางแผน และการแก้ปัญหา

พรพรรณราย ทร์พะยะประภา (2548, น. 193-194) กล่าวถึงคุณลักษณะของคนทำงานดีไว้ว่า ต้องเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจและกระตือรือร้น มีความเข้มแข็งและอดทนที่จะรอเห็นความสำเร็จต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เมื่อเจอปัญหาและอุปสรรคใด ๆ ก็ไม่ท้อแท้และท้อถอย มีความคล่องแคล่วว่องไวในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงถึงความเต็มใจที่จะทำงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จลุ่ล่งว่งโดยเร็วและถูกต้อง

จากลักษณะของความมุ่งมั่นในการทำงานดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน จะต้องมีความรับผิดชอบ ตั้งใจ พุ่มเท เอาใจใส่ มีแรงจูงใจและกระตือรือร้น แสดงถึงความเต็มใจ ที่จะทำงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จลุ่ล่งว่งโดยเร็วและถูกต้อง ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง

4.4 การวัดและการประเมินผลความมุ่งมั่นในการทำงาน

การวัดและการประเมินผลความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นกระบวนการสำคัญในการประเมินเพื่อให้ทราบความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน การกำหนดกฎเกณฑ์การประเมิน ช่วยให้ เกิดความชัดเจนในการประเมินว่าจะประเมินในสิ่งใด ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านเสนอแนะไว้ ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, น. 116) กล่าวว่ารูปแบบของเครื่องมือวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่นิยมใช้ในสถานศึกษา เนื่องจากใช้ได้ ง่ายและสะดวก ได้แก่

1. แบบสังเกต (observation)
2. แบบสัมภาษณ์ (interview)
3. แบบตรวจสอบรายการ (check list)
4. แบบมาตราประมาณค่า (rating scale)
5. แบบวัดสถานการณ์ (situation)
6. แบบบันทึกเหตุการณ์ (anecdotal records)
7. แบบรายงานพฤติกรรมตนเอง (self-report)

เกียรติภูมิ ชูเกียรติศิริ (2555, น. 17) กล่าวถึงเครื่องมือวัดคุณลักษณะทางเจตพิสัยว่ามีหลากหลาย แต่ถ้าแบ่งตามคุณลักษณะทางเจตพิสัยที่ต้องการวัดที่สำคัญ คือ แบบวัดความสนใจ แบบวัดความพึงพอใจ แบบวัดเจตคติ แบบวัดคุณลักษณะและแบบวัดจิตใจและอารมณ์ แบบวัด ค่านิยม และแบบวัดบุคลิกภาพ ดังนี้

1. แบบวัดความสนใจ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึกการรับรู้ การยินดีเต็มใจและ พึงพอใจ ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แบบวัดความสนใจอาจอยู่ในรูปของแบบสอบถาม แบบสังเกต

2. แบบวัดความพึงพอใจ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึกนิยมชมชอบของบุคคลที่มี ต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกทางบวก แบบวัดความพึงพอใจอาจอยู่ในรูปของแบบสอบถาม แบบ สังเกต แบบสัมภาษณ์ แต่ที่นิยมใช้มากคือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า

3. แบบวัดเจตคติ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดอารมณ์ความรู้สึกในการที่จะชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่มีทั้งทางลบ และทางบวก แบบวัดเจตคติอาจอยู่ในรูปแบบสังเกต แบบสอบถาม แต่ที่นิยมใช้มากคือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าของลิเคิร์ท และแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่าของออสกูด

4. แบบวัดคุณลักษณะ เป็นเครื่องมือวัดลักษณะทางจิตใจของบุคคลในด้านคุณธรรม จริยธรรม ตามที่สังคมต้องการแบบวัดคุณลักษณะอาจอยู่ในรูปแบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสอบ โดยใช้สถานการณ์

5. แบบวัดจิตใจและอารมณ์ เป็นเครื่องมือวัดการตระหนักรู้ความคิดความรู้สึกและภาวะอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น แบบวัดจิตใจและอารมณ์อาจอยู่ในรูปแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบทดสอบ

6. แบบวัดค่านิยม เป็นเครื่องมือวัดแนวคิดหรือความเชื่อที่บุคคลยึดถือเป็นคุณค่าหรือแนวทางในการดำเนินชีวิต และเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับและเห็นว่ามีค่าสำคัญ แบบวัดค่านิยมอาจอยู่ในรูปแบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์

7. แบบวัดบุคลิกภาพ เป็นเครื่องมือวัดลักษณะและอุปนิสัยของบุคคลที่เป็นลักษณะเฉพาะที่แสดงออกมาทั้งทางกิริยาท่าทาง รูปร่าง ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางอารมณ์และจิตใจ เช่น การปรับตัว การเปิดเผยตน การมีภาวะผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีจิตสาธารณะ ฯลฯ แบบวัดบุคลิกภาพอาจจะเป็นแบบวัดทางจิตวิทยาที่เป็นมาตรฐานที่ใช้เทคนิคการฉายภาพ หรืออาจเป็นแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์

ศศิธร ชูตินันท์กุล (2555, น. 17) กล่าวเกี่ยวกับรูปแบบของเครื่องมือวัดคุณลักษณะสามารถวัดได้ทั้งความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรมการแสดงออก ดังนี้

1. วัดความรู้ เป็นการวัดเนื้อหาหรือความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะนั้นที่ได้กำหนดไว้ การสร้างแบบวัดอาจเป็นการอธิบาย เติมคำ จับคู่และเลือกตอบ แล้วแต่จุดประสงค์ของการวัด
2. วัดความรู้สึก เป็นความรู้สึกพื้นฐานทางจิตใจเกี่ยวกับคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม เช่น รู้สึกชอบ-ไม่ชอบ เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย เป็นต้น
3. วัดพฤติกรรมการแสดงออก เป็นการวัดคุณลักษณะในแง่การตัดสินใจกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การสร้างแบบวัดอาจเป็นแบบมาตราประมาณค่า แบบบันทึกพฤติกรรม

3.1 แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วัดเกี่ยวกับการกระทำ เช่น ทำได้-ทำไม่ได้ น่าเบื่อ-สนุก เป็นต้น โดยอาจกำหนดคะแนนเป็น 5 , 4 , 3 , 2 , 1 หรือ 4 , 3 , 2 , 1 ตัวเลขที่นำมาใช้นี้เป็นตัวเลขที่แทนระดับความเข้มข้นของพฤติกรรม ทิศทางก็เป็นไปตามข้อคำถามที่ยกมา ซึ่งต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าค่าน้ำหนักแต่ละตัวหมายถึงอะไร

3.2 แบบบันทึกพฤติกรรม (Anecdotal Records) มี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นแบบบันทึกพฤติกรรมโดยเขียนพฤติกรรมที่แสดงจริง ๆ ไว้ แล้วจึงนำมาตีความหมายในภายหลัง ส่วนแบบที่ 2 เป็นแบบบันทึกระดับความรู้สึกเป็นตัวเลขลงในช่องบันทึกไว้เลย เป็นการตีความระดับพัฒนาการเรียบร้อยแล้ว

3.3 แบบวัดสถานการณ์ (situation) เป็นการกำหนดสถานการณ์ที่จะวัดสถานการณ์ที่ใช้ต้องเอื้อต่อการแสดงความรู้สึกของผู้ตอบ

จากการศึกษาการวัดและการประเมินผลความมุ่งมั่นในการทำงาน ผู้วิจัยเลือกเครื่องมือประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยสร้างแบบประเมิน

ตนเอง เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความตั้งใจในการทำงาน ซักถามรายละเอียดของงานก่อนลงมือปฏิบัติ ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามที่กำหนดมีความรับผิดชอบในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน พยายามแก้ปัญหา และอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ ทุ่มเทในการทำงานด้วยความอดทน มีการปรับปรุงและพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ศึกษางานให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้ง มีจิตใจจดจ่อกับการทำงานให้สำเร็จ และการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง ต้องอาศัยการวัดทางอ้อมจากการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลด้วยเครื่องมือที่เชื่อถือได้และได้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อความภาษาไทย

5.1 งานวิจัยในประเทศ

พัชราภรณ์ สุขนิത്യ (2551, น. 62-66) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน สื่อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC โดยการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน สื่อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านเขาน้อย อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คนกลุ่มควบคุม 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อความหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เลิศพันธุ์ มั่นคง (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา ปีการศึกษา 2551 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC พบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิสมัย กองธรรม (2552, น. 118) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีชินเนคติกส์ ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีชินเนคติกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีชินเนคติกส์ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.52 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.07 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.52 คิดเป็นร้อยละ 78.40 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ คะแนนที่ได้ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553, น. 93-105) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความสามารถการเขียนความเรียงร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน ปรากฏว่า ผลักการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแคนดงพิทยาคม ที่มีวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล (2554, น. 156-166) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเขียนสื่อความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถด้านการเขียนสื่อความภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับชุดกิจกรรมหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปณิตตา สุกดำ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการใช้ผังกราฟิก มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการใช้ผังกราฟิก มีความสามารถในการเขียนสรุปความ หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกอยู่ในระดับมาก

กรรณา ปางวิภาศ (2556, น. 77-84) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาภาษาไทยระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมในการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการคิดของผู้เขียน ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อื่นอ่านเข้าใจตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน สามารถตรวจสอบได้ เป็นหลักฐานและติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ การเขียนจึงมีความสำคัญ สามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร โดยสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามอักขรวิธีตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้นสรุปได้ว่า การจะเขียนได้ดีจะต้องมีการใช้ภาษาได้ถูกต้องชัดเจน สามารถทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจจึงจะทำให้งานเขียนนั้นประสบความสำเร็จ

สมพร ช่อสูงเนิน (2558, น. 115-121) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยผลการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CRIC และการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมทั้ง 2 วิธี ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CRIC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/85.11 และ 86.16/82.35 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ สูงกว่าการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กนกวรรณ ภูทิมา (2560, น. 128-134) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ และการเขียนข้อความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความสามารถในการเขียนข้อความวิชาภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้สูง

กว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความสามารถในการเขียนข้อความวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ผกาพรรณ สุวรรณภูมานนท์ (2560) ได้ศึกษาการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ก่อนและหลังเรียน และหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี ตำบลโชคชัย อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทย ก่อนเรียนคะแนนเฉลี่ย 8.67 หรือคิดเป็นร้อยละ 48.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.36 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 15.32 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.68 มีความก้าวหน้าเฉลี่ย 6.65 หรือคิดเป็นร้อยละ 33.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.51 และหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตติสรณ์ สุ่มมาตย์ (2561, น. 55) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวโดยสรุปได้ว่า งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย และความมุ่งมั่นในการทำงาน สามารถพัฒนา หรือส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศ มีดังนี้

Behice Varışoğlu (2016) ได้ศึกษาอิทธิพลของเทคนิคการอ่านและเรียบเรียงแบบบูรณาการแบบร่วมมือต่อทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนต่างชาติใน Turkishi โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยว่าเทคนิคการอ่านและเรียบเรียงแบบบูรณาการแบบร่วมมือ (CIRC) ในการสอนภาษาตุรกีมีผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนหรือไม่ ในการศึกษาได้ใช้วิธีการผสมซึ่งรวมมิติเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน กลุ่มการศึกษาประกอบด้วยนักเรียน

16 คนที่เรียนภาษาตุรกีในเอสโตเนีย ในการศึกษาผู้เข้าร่วมจะพิจารณาจากความสามารถในการเข้าถึงในขณะที่ทำการศึกษา ขึ้นอยู่กับวิธีการผสมที่ใช้ในการศึกษาใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้ใช้การทดสอบลำดับการร้องเพลงของ Wilcoxon ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าเทคนิค CIRC มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านทักษะต่าง ๆ เช่น การเขียนความเข้าใจและการอ่านออกเสียง

Erhan Durukan (2010) ได้ศึกษาผลของเทคนิคการอ่านและจัดองค์ประกอบแบบบูรณาการแบบร่วมมือ (CIRC) ต่อทักษะการอ่าน - เขียน โดยจุดมุ่งหมายของการศึกษานี้คือเพื่อวิเคราะห์ผลของเทคนิคการอ่านและการเรียบเรียงแบบบูรณาการแบบร่วมมือ (CIRC) และวิธีการสอนแบบดั้งเดิมสำหรับการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มการศึกษาประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 45 คนที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใจกลางจังหวัด Giresun ในปีการศึกษา 2552/2553 แบบจำลอง “กลุ่มควบคุมก่อนการทดสอบ - หลังการทดสอบ” ถูกนำมาใช้ในการศึกษาปัจจุบัน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับการสุ่มเลือก: นักเรียน 24 คนถูกจัดกลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและนักเรียน 21 คนเป็นกลุ่มควบคุมแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียน (WEAT) และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่าน (RCAT) ซึ่งพัฒนาโดยผู้วิจัยใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนของกลุ่มศึกษาและทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามลำดับ วิเคราะห์ผลลัพธ์ผ่านการทดสอบความแปรปรวน 2 ทางในโปรแกรม SPSS WEAT และ RCAT ถูกนำไปใช้เป็นการทดสอบก่อนหลังและหลังการทดสอบกับกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในตอนท้ายของการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างทักษะการอ่านและการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแง่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคงอยู่ ความแตกต่างนี้ถูกค้นพบโดยใช้เทคนิคการอ่านและเรียบเรียงแบบบูรณาการ

Madhu Gupta and Jyoti Ahuja (2015) ได้ศึกษาองค์ประกอบการอ่านแบบบูรณาการแบบร่วมมือ (CIRC) : การปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในองค์ประกอบการเขียนภาษาอังกฤษในหมู่นักเรียนระดับประถมเจ็ด โดยการศึกษานี้ได้ตรวจสอบเชิงปริมาณถึงผลของการเรียนรู้ แบบร่วมมือ Cooperative Integrated Reading Composition (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนในภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 7 การเรียนรู้แบบร่วมมือถูกเปรียบเทียบกับโครงสร้างห้องเรียนการสอนแบบเดิมโดยใช้การออกแบบการทดลอง นักเรียนชั้น 7 จำนวน 140 คนได้รับการสุ่มเลือกจากนักเรียน 70 คนได้จัดตั้งกลุ่มทดลอง (E) และนักเรียน 70 คนได้จัดตั้งกลุ่มควบคุม (C) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเป็นภาษาอังกฤษและสื่อการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาโดยผู้วิจัยเอง กระบวนการเรียนการสอนทั้งหมดดำเนินไป

เป็นเวลา 8 สัปดาห์เท่านั้น ในตอนท้ายของการทดลองจะมีการมอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเป็นภาษาอังกฤษให้กับอาสาสมัคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า Experimental Group มีคะแนนเหนือกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญในการทดสอบหลังเรียนซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจสูงสุดที่ชัดเจนของเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CIRC) มากกว่าวิธีการสอนแบบธรรมดา สรุปได้ว่าการเรียน แบบร่วมมือเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพซึ่งจำเป็นต้องนำมาใช้ในการสอนการเขียนองค์ประกอบ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

Zia Hisni Mubarak and Gaguk Rudianto (2017) ได้ศึกษาเทคนิคการอ่านและเรียบเรียงแบบบูรณาการแบบร่วมมือ (CIRC) ในการเขียนเรื่องของบริบท EFL โดยการใช้เทคนิค CIRC มีประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอนเรื่องการเขียนสำหรับประเภทนักศึกษา - คนทำงาน การใช้ CIRC ในชั้นเรียนหลังจากสอนตามอัตราภาพแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในการปรับปรุงคะแนนหรือความเข้าใจของนักเรียน ด้วยการใช้ CIRC นักเรียนปรับปรุงผลการเรียนรู้ได้ดีกว่าการเรียนปกติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียน ในเทคนิคนี้ขอให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาและจากความร่วมมือจะกลายเป็นสภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนรู้ สิ่งนี้ทำให้กระบวนการเรียนการสอนง่ายขึ้นและกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ดี โดย CIRC ถือเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์อย่างหนึ่งที่สามารถนำไปปรับใช้ได้กับนักเรียนบริบท EFL ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนประเภทแรงงาน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ความสามารถในการเขียนสื่อความ และความมุ่งมั่นในการทำงาน สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านและด้านการเขียนของนักเรียน โดยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงานด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 38 ห้องเรียน จำนวน 1,440 คน ซึ่งจัดชั้นเรียนแบบละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 9 แผน รวม 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน จำนวน 2 ชั่วโมง และการเขียนสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ 18 ชั่วโมง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย จำนวน 2 ข้อ และแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน จำนวน 15 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1.1 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จากหนังสือ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยประมวลความคิดของวิชา เล่าเรียนดี (2552, น. 170) มาประยุกต์เป็นขั้นตอนเพื่อใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ขั้นการสอน	รายละเอียดย่อย
1. ขั้นเตรียม	ครูนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจพอสังเขป อธิบายความสำคัญของการเขียน วิธีเขียนแบบต่าง ๆ ของการเขียน ความเกี่ยวข้องกันระหว่างการอ่านและการเขียน
2. ขั้นสอน	ครูดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านเพื่อบูรณาการให้เห็นถึง ลักษณะวิธีการเขียน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนและการเขียน ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการฝึกหัดเขียนควรเริ่มจากการเขียนตอบง่าย ๆ ก่อน โดยครูจะตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน รวมทั้งฝึกให้คาดคะเนจุดจบของเรื่อง หรือบทสรุปของเรื่องที่จะเกิดขึ้น จากเหตุการณ์ต่าง ๆ
3. ขั้นสรุป	จัดกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะได้ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม ตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยมีครูคอยติดตาม ช่วยเหลือ ดูแลการฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม
4. ขั้นตรวจสอบผลงาน	การเขียนควรให้สมาชิกได้ตรวจสอบการเขียนของเพื่อน ช่วยกัน แก้ไขปรับปรุงงานของกันและกันให้ถูกต้องก่อน โดยการฝึกเขียน ควรจะเริ่มจากการเขียนตามรูปแบบที่ถูกต้อง ฝึกเขียนจากการชี้แนะ นำแนวทางจนชำนาญก่อนที่จะใช้กิจกรรมฝึกพัฒนาการเขียนที่หลากหลาย และการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ครูควรออกแบบทดสอบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่นักเรียนสามารถตรวจให้คะแนนตนเองและคำนวณคะแนนกลุ่มของตนเองได้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชั้นการสอน	รายละเอียดย่อย
5. ชั้นทดสอบและประเมินผล	นักเรียนร่วมกันประเมินผลงานของกลุ่ม อภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำในข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข จากนั้นครูทดสอบและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.1.3 วิเคราะห์และกำหนดจุดประสงค์ที่ใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และจำนวนคาบเรียน

3.1.4 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 9 แผน รวม 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน จำนวน 2 ชั่วโมง และ การเขียนสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ 18 ชั่วโมง

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 28 คน

3.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้าง

ดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตลอดจนคู่มือการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบการสอน หนังสือเรียนหลักภาษาและการใช้ภาษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2.2 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หนังสือ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

3.2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 9 จุดประสงค์ โดยสร้างข้อสอบแบบคู่ขนาน จุดประสงค์ละ 2 ข้อ รวมทั้งหมด 18 ข้อ

3.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา จากนั้นแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องของการใช้ภาษาและความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3.2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย จำนวน 9 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน โดยคัดจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนไปแล้ว จำนวน 40 คน โดยใช้เกณฑ์ 25% เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.57 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.54-0.78 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3.2.6 เลือกแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จำนวน 2 ข้อ นำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 28 คน

3.3 แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.3.1 ศึกษานิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ เพื่อพิจารณาพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดครอบคลุมตัวชี้วัดและนิยามของคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

3.3.2 วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมบ่งชี้ทั้งหมดเพื่อให้เห็นพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3.3 สร้างข้อคำถามจากสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 32-36) โดยประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความตั้งใจในการทำงาน ซักถามรายละเอียดของงานก่อนลงมือปฏิบัติ พยายามทำงานให้เสร็จตามกำหนด ไม่ชอบที่ทำงานแบบผัดวันประกันพรุ่ง มีความรับผิดชอบในการทำงาน ทำงานสำเร็จแม้จะมีอุปสรรคในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน มีความพยายามมากขึ้น เมื่อได้รับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น ไม่เสียใจเมื่อทำงานไม่สำเร็จ ทุ่มเทในการทำงานด้วยความอดทน ปรับปรุงและพัฒนางานด้วยตนเอง พยายามแก้ไขปัญหาในการทำงานให้สำเร็จ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ศึกษางานให้เข้าใจก่อนลงมือทำงาน และมีจิตใจจดจ่อกับการทำงาน จำนวน 15 ข้อ ให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเองจากแบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า ที่มีระดับความถี่ของการปฏิบัติ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.3.4 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานมาก
ระดับ 3	หมายถึง	นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานน้อยที่สุด

3.3.5 นำแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามพฤติกรรมบ่งชี้ความมุ่งมั่นในการทำงานและความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

3.3.6 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานให้สมบูรณ์

3.3.7 นำแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

4.1 ศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample

4.2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายความว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายความว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับ มาก

2.51 - 3.50 หมายความว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายความว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับ น้อย

1.00 - 1.50 หมายความว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพัชรราชูฏรังสรรค์ กับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 การศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพัชรราชูฏรังสรรค์

ตอนที่ 1 การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพัชรราชูฏรังสรรค์กับเกณฑ์ที่กำหนด

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4.1 การศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 70	\bar{x}	S.D.	t
หลังเรียน	28	20	14	15.04	1.67	3.29

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 df = 27

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย หลังเรียนเท่ากับ 15.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4.2 ความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ข้อ	รายการ	ระดับพฤติกรรม		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานเป็นอย่างดี	3.82	0.82	มาก
2	ข้าพเจ้าซักถามรายละเอียดของงานก่อนลงมือปฏิบัติ	3.68	0.72	มาก
3	ข้าพเจ้าจะพยายามทำงานให้เสร็จตามกำหนด	4.11	0.88	มาก
4	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ทำงานแบบผัดวันประกันพรุ่ง	3.61	0.57	มาก
5	ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบในการทำงาน	4.14	0.93	มาก
6	ข้าพเจ้าจะทำให้สำเร็จแม้จะมีอุปสรรคในการทำงาน	4.21	0.69	มาก
7	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่อปัญหาในการทำงาน	3.68	0.48	มาก
8	ข้าพเจ้าใช้ความพยายามมากขึ้น เมื่อได้รับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น	3.79	0.63	มาก
9	ข้าพเจ้าไม่เสียใจเมื่อทำงานไม่สำเร็จ	2.54	0.92	ปานกลาง
10	ข้าพเจ้าทุ่มเทในการทำงานด้วยความอดทน	3.86	0.45	มาก
11	ข้าพเจ้าปรับปรุงและพัฒนางานด้วยตนเอง	3.64	0.49	มาก
12	ข้าพเจ้าพยายามแก้ไขปัญหาในการทำงานให้สำเร็จ	3.71	0.46	มาก
13	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงานให้สำเร็จ	3.57	0.57	มาก
14	ข้าพเจ้าจะศึกษางานให้เข้าใจก่อนลงมือทำงาน	3.89	0.42	มาก
15	ข้าพเจ้ามีจิตใจจดจ่อกับการทำงาน	3.71	0.71	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.73	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 เมื่อเปรียบเทียบระดับความมุ่งมั่นในการทำงานกับเกณฑ์ที่กำหนด ได้ค่าเฉลี่ยรวมความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายความว่า หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์กับเกณฑ์ที่กำหนด

1.1.2 เพื่อศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 38 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,440 คน ซึ่งจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

1.3 ผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1.3.1 ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.2 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีสอนแบบร่วมมือ โดยออกแบบขึ้นเพื่อใช้สอนในด้านการอ่านและการเขียน ดังที่ทิตานา แชมมณี (2548, น. 270) กล่าวไว้ว่า เทคนิค CIRC หรือ Cooperative integrated reading and composition เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและการเขียนโดยเฉพาะรูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียน โดยหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC คือ ครูต้องให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเท่าเทียมทุกคน ยอมรับซึ่งกันและกัน และสมาชิกทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน ฝึกทักษะการเขียนก่อนร่วมมือกันเรียนรู้ และนำไปสู่การฝึกหัดตามวัตถุประสงค์ เน้นการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ร่วมกับการสอนเขียน นักเรียนเกิดโอกาสในการเรียนแบบอิสระ และมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ดังที่วัชรา เล่าเรียนดี (2552, น. 170) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของเทคนิค CIRC ไว้ว่า ครูควรนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่าน วิธีอ่าน ความสำคัญของการอ่านและอธิบายความสำคัญของการเขียน วิธีเขียนแบบต่าง ๆ ของการเขียน ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างการอ่านและการเขียน จากนั้นดำเนินการสอนโดยบูรณาการถึงลักษณะวิธีการเขียน และในการจัดกลุ่มผู้เรียน ต้องจัดแบบละความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยครูคอยติดตามช่วยเหลือ ดูแลการฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม และในส่วนของกาฝึกเขียนควรให้สมาชิกได้ตรวจสอบการเขียนของเพื่อน ช่วยกันแก้ไขปรับปรุงงานของกันและกันให้ถูกต้อง

ควรฝึกเขียนจากง่ายแล้วค่อยพัฒนาเป็นการเขียนในลักษณะอื่น ๆ ที่ซับซ้อนและใช้ความคิดมากขึ้น โดยการฝึกเขียนควรจะเริ่มจากการเขียนตามรูปแบบที่ถูกต้องก่อนแล้วค่อยใช้กิจกรรมฝึกพัฒนาการเขียนที่หลากหลาย และในส่วนของ การตรวจสอบความรู้ความเข้าใจและวัดผล ครูควรออกแบบทดสอบ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่นักเรียนสามารถตรวจให้คะแนนตนเองและคำนวณคะแนนกลุ่มของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชราภรณ์ สุขินิตย์ (2551, น. 62-66) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ สารการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อความหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกนกวรรณ ภูทิมา (2560, น. 128-134) ที่ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความสามารถในการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณา ปางวิภาศ (2556, น. 77-84) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาภาษาไทยระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R โดยความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิสมัย กองธรรม (2552, น. 118) ที่ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีซินเนคติกส์ ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ แบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีซินเนคติกส์ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.52 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.07 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.52 คิดเป็นร้อยละ 78.40 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่ได้ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของผกาพรรณ สุวรรณภูมานนท์ (2560) ที่ศึกษาการศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความมุ่งมั่นในการทำงานเท่ากับ 3.73 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยความมุ่งมั่นในการทำงาน 3 ลำดับแรก คือ ข้าพเจ้าจะทำให้สำเร็จแม้จะมีอุปสรรคในการทำงาน คะแนนเฉลี่ย 4.21 ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบในการทำงาน คะแนนเฉลี่ย 4.14 และข้าพเจ้าจะพยายามทำงานให้เสร็จตามกำหนด คะแนนเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับ และการที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน เน้นสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยผู้เรียนต้องร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ที่ต้องการศึกษา ใช้ทักษะ ในการทำงานร่วมกันจนสำเร็จ จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจในการทำงาน ชักถามรายละเอียดของงานก่อนลงมือปฏิบัติ ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามที่กำหนด มีความรับผิดชอบในการทำงาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ ทุ่มเทในการทำงานด้วยความอดทน มีการปรับปรุงและพัฒนาางานอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ศึกษางานให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้ง มีจิตใจจดจ่อกับการทำงานให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 32) ที่ได้นิยามความมุ่งมั่นในการทำงานว่าหมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งผู้ที่มุ่งมั่นในการทำงาน คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายาม ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบและมีความภาคภูมิใจในผลงาน และจากการศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์ พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลรัตน์ เลิศวิทยานุศิษฐ์ (2557, น. 75) ที่ศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพฤติกรรมภาพรวมทั้งหมดได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27 แสดงว่านักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานอยู่ในระดับดี

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ครูควรอธิบายรูปแบบ ขั้นตอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกัน เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

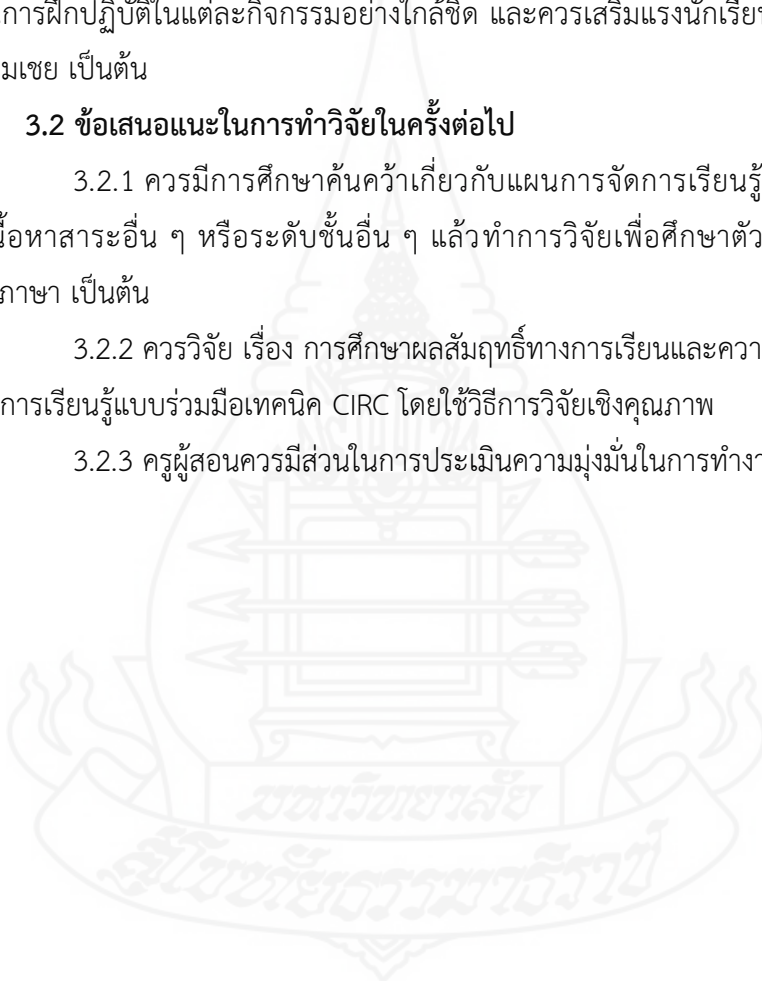
3.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ครูควรดูแลและให้คำแนะนำนักเรียนในการฝึกปฏิบัติในแต่ละกิจกรรมอย่างใกล้ชิด และควรเสริมแรงนักเรียน เช่น การให้รางวัล การกล่าวชมเชย เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ในเนื้อหาสาระอื่น ๆ หรือระดับชั้นอื่น ๆ แล้วทำการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ด้านทักษะภาษา เป็นต้น

3.2.2 ควรวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.2.3 ครูผู้สอนควรมีส่วนในการประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ภู่อิม. (2560). การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- กรมวิชาการ (2540). การศึกษาศักยภาพเด็กไทย ระยะที่ 1 (พ.ศ.2540). เอกสารวิจัยทางการศึกษา อันดับที่ 209/2540. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). ปัญหาและกลวิธีในการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรรณิการ์ ปางวิภาส. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาภาษาไทย ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- กัณฑ์ณัย วรจิตติพล. (2542). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- กัลยา สหชาติโกสีย์. (2545). สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). การคิดเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- เกียรติภูมิ ชูเกียรติศิริ. (2555). 24412 การพัฒนาเครื่องมือวัดด้านเจตพิสัยและทักษะพิสัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- คณินิจ जानโอ. (2546). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: มณฑลการพิมพ์.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.

- ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2543). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี่.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทินประภา จีระพันธ์ และองอาจ โอ้โลม. (2540). *ภาษาไทย 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- ทิตนา แคมมณี และคณะ. (2544). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลพับลิเคชั่น.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติสรณ์ สุ่มมาตย์. (2561). *ผลการใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2534). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- นาคยา ปิลันธนานนท์. (2543). *การเรียนแบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.
- นิตยา ัญญาพาณิชย์. (2537). *การเขียนทั่วไป*. สงขลา: วิทยาลัยครูสงขลา.
- นิลวรรณ ชูวิวัฒน์รัตนกุล. (2554). *การพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสื่อความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับชุดกิจกรรม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- บุญเมฆ ภมรสิงห์. (2545). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครุต้นแบบปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการสอนแบบการเรียนวิทยาศาสตร์แบบร่วมมือและการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- ปณิตตา สุกดำ. (2555). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการใช้ผังกราฟิกที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ประไพ ประดิษฐ์สุทธาวร. (2557). *คุณลักษณะอันพึงประสงค์*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

- เปรมจิต ศรีสงคราม. (2534). *หลักการอ่านการเขียนคำไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ผกาพรรณ สุวรรณภูมานนท์. (2560). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- พจนา เขียนสะอาด. (2547). *การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2548). *จิตวิทยาประยุกต์ในชีวิตและการทำงาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2546). *พัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยจิตวิทยาแบบยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- พัชราภรณ์ สุขนิตย์. (2551). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- พิสมัย กองธรรม. (2552). *ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผลผลสัมพันธ์กับวิธีชินเนคติกส์ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- พูลศรี กิจฉลา. (2544). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เพลินตา โมสกุล. (2547). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- พื่อน เปรมพันธุ์. (2542). *ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย*. กาญจนบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2540). *ภาษากับการสื่อสาร*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มุกดา ลีลัม. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ยงยุทธ ชมไชย. (2557). *คุณลักษณะอันพึงประสงค์*. สระบุรี : ม.ป.ท.
- โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์. (2563). *การวัดผลและประเมินผล*. กาญจนบุรี: โรงเรียนพังตรุราษฎร์รังสรรค์.
- เลิศพันธุ์ มั่นคง. (2551). *การศึกษาความสามารถในการเขียนข้อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- วรพรรณ ลิทธิเลิศ. (2537). *ผลของการเรียนโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2542). *การเขียนแบบสร้างสรรค์เอกสารประกอบการเรียนวิชาประถม 427*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชร่า เล่าเรียนดี. (2548). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- _____. (2552). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. นครปฐม: โรง พิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2552). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ศรีกัญญา สรรค์ รังสีบวรกุล. (2555). *ธรรมชาติผู้เรียน*. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาสารคาม.
- ศศิธร ชูตินันทกุล. (2555). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษากับการปรับเทียบคะแนน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศศิธร ธนะบุตร. (2557). *ผลของการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดรูปแบบกิจกรรมพหุศาสตร์ โรงเรียนที่มีต่อทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สนิท ตั้งทวี. (2531). *ศิลปะการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2538). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนิท สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.

- สมปัด ตัญตริยรัตน์ และคณะ. (2545). *สอนให้คิด คิดแล้วเขียน เขียนจากความคิด*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพร ช่อสูงเนิน. (2558). *การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2545). *การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สิริวรรณ นันทจันทุล และองอาจ โอโลม. (ม.ป.ป.). *ภาษาไทย 2*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์มพรรย์. (2547). *ความหมายของการเขียน*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประยูรวงศ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8. (2563). *การคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน*. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2564, <https://www.sesao8.go.th>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อัญญารัตน์ เจริญฤทธิณาน. (2546). *การพัฒนาแบบประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). *หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- Behice Varışoğlu. (2016). Influence of cooperative integrated reading and composition technique on foreign students' reading and writing skills in Turkish.
- Erhan Durukan. (2010). Effects of cooperative integrated reading and composition (CIRC) technique on reading-writing skills.

Madhu Gupta and Jyoti Ahuja. (2015). Cooperative Integrated Reading Composition (Circ) : Improving Achievement in English Writing Composition Among Seventh Graders.

Zia Hisni Mubarak and Gaguk Rudianto. (2017). Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Technique in Writing Subject of EFL Context.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชื่อ นางสุนีรัตน์ เมฆจินดา

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) วิชาภาษาไทย

สถานศึกษา โรงเรียนพนมทวนชนูปถัมภ์

วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี : ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูกาญจนบุรี

ปริญญาโท : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประสบการณ์และการทำงาน

- ประสบการณ์การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา 34 ปี
- มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนิทานพื้นบ้านกาญจนบุรี และจัดทำเอกสารประกอบการเรียนเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านกาญจนบุรี
- ับรางวัลครูผู้สอนดีเด่น เนื่องในวันครู

2. ชื่อ นางสาวิตรี วงษ์ปัญญา

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) วิชาภาษาไทย

สถานศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 45

วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี : ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประสบการณ์และการทำงาน

- ประสบการณ์การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา 38 ปี
- ับรางวัลครูภาษาไทยดีเด่น
- ับรางวัลครูผู้สอนดีเด่น เนื่องในวันครู

3. ชื่อ นางสาวปาริสา ผลทิพย์

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) วิชาภาษาไทย

สถานศึกษา โรงเรียนวิทย์สัมพันธ์

วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี : ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ปริญญาโท : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ประสบการณ์และการทำงาน

- ประสบการณ์การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา 7 ปี และมัธยมศึกษา 3 ปี
- ับรางวัลครูผู้สอนดีเด่น เนื่องในวันครู

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๒๓๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสุนีรัตน์ เมฆจินดา

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางเมธาติ จับจุ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙๓-๑๘๔-๔๒๑๓

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๒๓๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวตรี วงษ์ปัญญา
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางเมธาวดี จับจุ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙๓-๑๘๔-๔๒๑๓

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๒๓๖

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวปาริสา ผลทิพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางเมธาวดี จับบุ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยและความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๙๓-๑๘๔-๔๒๑๓

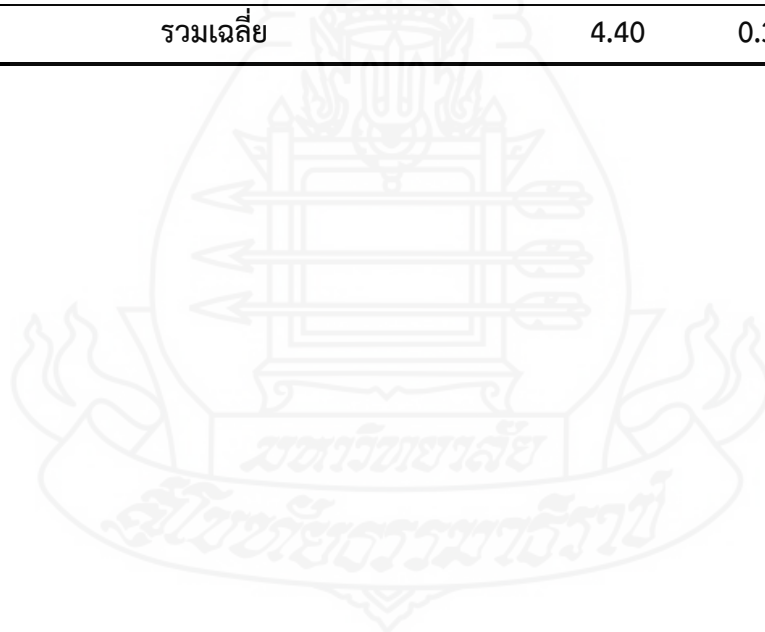
ภาคผนวก ข

ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			\bar{x}	S.D.	แปลผล
	1	2	3			
	1	4.30	4.80			
2	4.60	4.90	4.10	4.53	0.40	มากที่สุด
3	4.60	4.90	4.10	4.53	0.40	มากที่สุด
4	4.30	4.60	4.20	4.37	0.21	มาก
5	4.20	4.40	4.20	4.27	0.12	มาก
6	4.00	4.30	4.20	4.17	0.15	มาก
7	4.10	4.80	4.30	4.40	0.36	มาก
8	4.50	4.70	4.30	4.50	0.20	มาก
9	4.50	4.90	4.20	4.53	0.35	มาก
รวมเฉลี่ย				4.40	0.30	มาก

ภาคผนวก ค

ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยกับตัวชี้วัด

ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยกับตัวชี้วัด

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00					

ภาคผนวก ง

คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย

คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	8	18	10	100
2	6	13	7	49
3	6	14	8	64
4	6	13	7	49
5	6	14	8	64
6	6	14	8	64
7	7	15	8	64
8	8	16	8	64
9	6	13	7	49
10	7	14	7	49
11	7	13	6	36
12	6	14	8	64
13	6	13	7	49
14	7	16	9	81
15	6	13	7	49
16	6	13	7	49
17	8	17	9	81
18	6	14	8	64
19	7	17	10	100
20	6	16	10	100
21	9	18	9	81
22	7	16	9	81
23	8	17	9	81
24	6	15	9	81
25	8	17	9	81
26	7	16	9	81
27	8	16	8	64
28	8	16	8	64
รวม	192	421	229	1903
\bar{x}	6.86	15.04		
S.D.	0.93	1.67		

ภาคผนวก จ

ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย

ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย
(นักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน โดยคัดจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนไปแล้ว จำนวน 40 คน โดยใช้เกณฑ์ 25%)

ข้อ	คะแนนกลุ่มสูง	คะแนนกลุ่มต่ำ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	85	50	0.55	0.70
2	122	78	0.57	0.63
3	111	70	0.51	0.68
4	108	61	0.49	0.67
5	112	73	0.45	0.78
6	106	79	0.45	0.54
7	113	69	0.52	0.73
8	117	68	0.46	0.70
9	123	70	0.46	0.66
ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.45-0.57				
ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.54-0.78				

ภาคผนวก ฉ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย
(นักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน โดยคัดจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนไปแล้ว จำนวน 40 คน โดยใช้เกณฑ์ 25%)

คนที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9
1	9	13	11	12	11	12	12	13	14
2	8	11	11	11	12	10	12	12	13
3	8	12	10	10	11	10	11	11	12
4	9	13	11	10	12	11	11	12	11
5	8	11	11	10	11	10	10	11	12
6	8	12	11	11	10	10	10	10	12
7	9	12	12	11	11	11	12	12	12
8	9	13	11	12	12	11	11	13	13
9	8	12	11	10	10	10	12	11	11
10	9	13	12	11	12	11	12	12	13
11	5	8	7	6	7	8	7	6	7
12	4	9	7	5	8	9	6	6	8
13	5	9	8	7	7	7	7	7	7
14	5	7	8	7	7	8	8	6	7
15	4	8	7	6	7	7	6	8	6
16	6	6	6	7	7	7	7	7	7
17	5	9	7	6	8	9	6	8	6
18	6	8	7	5	7	8	8	7	8
19	5	6	7	5	8	7	7	6	7
20	5	8	6	7	7	9	7	7	7
S_i^2	3.39	5.70	4.55	6.15	4.19	2.39	5.39	6.69	7.63
ความแปรปรวนรวม เท่ากับ 372.49									
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.92									

ภาคผนวก ข

ความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานกับตัวชี้วัด

ความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงานกับตัวชี้วัด

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
12	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ภาคผนวก ซ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน

ค่าความเชื่อมั่นของของแบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน
(นักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 10 คน โดยคัดจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนไปแล้ว จำนวน 40 คน โดยใช้เกณฑ์ 25%)

คนที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10	ข้อ 11	ข้อ 12	ข้อ 13	ข้อ 14	ข้อ 15
1	4	5	4	3	5	5	4	4	1	5	4	4	4	5	4
2	5	4	5	4	5	5	4	4	2	4	4	4	4	4	5
3	4	4	5	4	5	4	4	4	2	4	4	4	4	4	4
4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4	5	4
5	5	4	5	5	5	5	4	4	2	4	4	4	4	4	5
6	4	4	5	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4	4	3
7	5	4	5	4	5	5	4	5	1	4	4	4	4	4	5
8	4	4	5	4	5	4	4	5	1	4	4	4	4	4	4
9	5	4	3	4	4	4	5	4	2	4	4	4	4	4	4
10	5	4	4	4	4	5	4	4	2	4	4	4	4	4	4
11	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	4	3
12	3	3	3	3	3	4	3	3	3	4	4	3	3	3	3
13	3	3	3	3	4	4	3	3	3	4	3	3	3	4	3
14	4	4	5	4	5	5	4	4	2	4	3	4	4	4	4
15	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
16	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
17	4	3	3	3	3	4	3	3	3	4	4	3	3	3	3
18	3	3	4	3	4	4	4	4	2	4	4	4	3	3	3
19	4	3	4	4	4	4	4	4	2	4	4	3	4	4	3
20	4	3	4	3	4	5	4	4	2	4	4	4	3	4	4
s_i^2	0.55	0.34	0.70	0.34	0.90	0.39	0.29	0.36	0.43	0.19	0.19	0.23	0.24	0.33	0.51
ความแปรปรวนรวม เท่ากับ 40.85															
ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.90															

ภาคผนวก ฅ

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย
ฉบับก่อนเรียน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ
คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้ถามครูก่อนลงมือทำ
3. เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 60 นาที
4. เมื่อหมดเวลาให้นำแบบทดสอบส่งครู

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์ การให้คะแนน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		1. ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง 2. สื่อความหมาย ได้ตรงหรือสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง 3. ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การเขียน เนื้อเรื่อง	1. นำเสนอประเด็นหลัก เพียงประเด็นเดียว 2. ลำดับความคิดต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสัมพันธ์กัน 4. มีความเป็นเหตุเป็นผล 5. มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การเขียน คำนำและสรุป	คะแนนเต็ม 4 คะแนน	1. ใช้คำคม สำนวน ขาว บทกลอน หรือภาษา วรรณศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง 2. ประเด็นสอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง 3. นำความคิดหรือข้อความคิด ตามความคิดหลักในเนื้อหา ไม่เพิ่มประเด็นใหม่ 4. สัดส่วนสมดุลกับเนื้อเรื่อง	เขียนคำนำและสรุป ได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนคำนำและสรุป ได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ 4. ใช้ประโยคสื่อความหมาย 5. ใช้คำได้สละสลวย	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การเขียน สะกตคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนด้วยลายมือตัวบรรจง เป็นระเบียบ อ่านง่าย เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนด้วยลายมือ ตัวบรรจง อ่านง่าย เขียนผิด 1-3 คำ	เขียนด้วยลายมือ อ่านง่าย เขียนผิด 4 คำขึ้นไป

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 18 - 20 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 15 - 17 คะแนน	ดี
คะแนน 10 - 14 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 9 คะแนน	ปรับปรุง

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทย
ฉบับหลังเรียน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสื่อความภาษาไทยเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ
คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้ถามครูก่อนลงมือทำ
3. เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 60 นาที
4. เมื่อหมดเวลาให้นำแบบทดสอบส่งครู

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์ การให้คะแนน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		1. ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง 2. สื่อความหมาย ได้ตรงหรือสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง 3. ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การเขียน เนื้อเรื่อง	1. นำเสนอประเด็นหลัก เพียงประเด็นเดียว 2. ลำดับความคิดต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสัมพันธ์กัน 4. มีความเป็นเหตุเป็นผล 5. มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การเขียน คำนำและสรุป	คะแนนเต็ม 4 คะแนน	1. ใช้คำคม สำนวน ขาว บทกลอน หรือภาษา วรรณศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง 2. ประเด็นสอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง 3. นำความคิดหรือข้อความคิด ตามความคิดหลักในเนื้อหา ไม่เพิ่มประเด็นใหม่ 4. สัดส่วนสมดุลกับเนื้อเรื่อง	เขียนคำนำและสรุป ได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนคำนำและสรุป ได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ 4. ใช้ประโยคสื่อความหมาย 5. ใช้คำได้สละสลวย	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
การเขียน สะกตคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนด้วยลายมือตัวบรรจง เป็นระเบียบ อ่านง่าย เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนด้วยลายมือ ตัวบรรจง อ่านง่าย เขียนผิด 1-3 คำ	เขียนด้วยลายมือ อ่านง่าย เขียนผิด 4 คำขึ้นไป

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 18 - 20 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 15 - 17 คะแนน	ดี
คะแนน 10 - 14 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 9 คะแนน	ปรับปรุง

ภาคผนวก ญ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนบรรยาย เขียนพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนรายงานโครงการ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน เป็นการเขียนสื่อความภาษาไทย ต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน เขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถนำความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนไปใช้ในการเขียนสื่อความได้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนสื่อความ

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า การอ่านและการเขียนมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการอ่านและการเขียน และอธิบายเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการอ่านและการเขียน
3. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิดว่า นักเรียนมีความเห็นอย่างไรกับคำกล่าวที่ว่า “วิธีเขียนเป็นเทคนิคเฉพาะตัวของนักเขียนแต่ละคน”

ขั้นสอน

4. นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน จากหนังสือเรียน
5. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ที่ได้จากการศึกษา โดยให้นักเรียนยกมือเมื่อต้องการอภิปราย จากนั้นสรุปเป็นองค์ความรู้ลงในสมุดของตนเอง

ขั้นทำกิจกรรม

6. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

7. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อรวมกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องอาศัยผลจากการช่วยเหลือกัน โดยผู้ที่เก่งกว่าจะต้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่าหรือเรียนช้ากว่า

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบกิจกรรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน โดยให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มหาคำตอบด้วยตนเอง

ขั้นตรวจสอบผลงาน

9. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้สมาชิกในกลุ่มสลับกันตรวจสอบการเขียนของเพื่อน และช่วยกันแนะนำในส่วนที่ควรแก้ไข

10. ครูนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม จากนั้นกล่าวคำชมเชย และนำผลงานของนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดมาให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง

ขั้นทดสอบและประเมินผล

11. ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอใบกิจกรรมที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

12. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
- ใบกิจกรรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน	ใบกิจกรรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

ใบกิจกรรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. การเขียนมีความสำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. การเขียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างจินตนาการ มีลักษณะในการเขียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. การเขียนกับการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. งานเขียนของนายปรีชาจะให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรของไทย การเขียนลักษณะนี้ นับว่านายปรีชามีมารยาทในการเขียนหรือไม่ ถ้ามีเป็นมารยาทในการเขียนข้อใด

.....

.....

.....

.....

เฉลยใบกิจกรรม เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. การเขียนมีความสำคัญอย่างไร

การเขียนมีความสำคัญ ดังนี้

- 1) การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง
- 2) การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์
- 3) การเขียนเป็นการถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญา
- 4) การเขียนเป็นเครื่องมือสร้างความสามัคคีและความเจริญรุ่งเรือง ในทางตรงกันข้าม

อาจเป็นเครื่องบ่อนทำลายได้เช่นกัน

2. การเขียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างจินตนาการ มีลักษณะในการเขียนอย่างไร

มีลักษณะในการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านมีอารมณ์คล้อยตามและเกิดจินตนาการเห็นภาพ

ต อ ม ที่ ผู้ เ ชี ย น
ต้องการ

3. การเขียนกับการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างไร

ก่อนที่จะเขียนต้องอ่านอย่างหลากหลาย สังเกตวิธีการเขียน การใช้ศัพท์ สำนวนภาษา และนำไปคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วจึงฝึกเขียน การอ่านช่วยให้ผู้เขียนพัฒนางานเขียนของตนได้อย่างมีคุณภาพ

4. งานเขียนของนายปรีชาจะให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรของไทย การเขียนลักษณะนี้ นับว่านายปรีชามีมารยาทในการเขียนหรือไม่ ถ้ามีเป็นมารยาทในการเขียนข้อใด

นายปรีชามีมารยาทในการเขียน เป็นการเขียนที่มีคุณค่าอันก่อให้เกิดความสงบสุขแก่คนในสังคมและประเทศชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนบรรยาย

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนบรรยาย เป็นการเขียนเพื่อเล่าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นตามลำดับ เหตุการณ์ ทำให้ผู้อ่านทราบว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นบ้างและมีลักษณะอย่างไร ผ่านการใช้ภาษา ที่กระชับชัดเจน เข้าใจง่าย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนบรรยายได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนบรรยาย

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการอ่านที่มีผลต่อการเขียนบรรยาย
2. ครูนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดู แล้วสุ่มนักเรียน 3 คน เขียนบรรยายสั้น ๆ เกี่ยวกับบัตรภาพที่ได้รับบนกระดาน
3. ครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่า สิ่งที่เพื่อนเขียนบนกระดานเป็นการเขียนบรรยาย โดยให้นักเรียนดูว่าแต่ละคนมีรูปแบบในการเขียนบรรยายแตกต่างกันอย่างไร

ขั้นสอน

4. ครูให้นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยาย จากหนังสือเรียน
5. นักเรียนร่วมกันอ่านตัวอย่างการเขียนบรรยายจากเอกสารประกอบการเรียน ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนบรรยาย และให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในตัวอย่างการเขียนบรรยาย

ขั้นทำกิจกรรม

6. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

7. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อรวมกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องอาศัยผลจากการช่วยเหลือกัน

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาแล้วเปรียบเทียบตัวอย่างการเขียน และพิจารณาความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบจากตัวอย่าง เพื่อเตรียมสรุปผลการศึกษา

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปการเขียนบรรยายเป็นแผนผังความคิดลงในกระดาษชาร์ท

ขั้นตรวจสอบผลงาน

10. เมื่อทำเสร็จแล้ว สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจสอบผลงานของกลุ่ม และช่วยกันแนะนำในส่วนที่ควรแก้ไข

ขั้นทดสอบและประเมินผล

11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

12. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิดว่า ถ้าให้เลือกเขียนบรรยาย นักเรียนคิดว่าเรื่องประเภทใดเหมาะสมที่สุด

13. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนบรรยาย

14. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนบรรยาย ให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ตัวอย่างการเขียนบรรยาย
3. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนบรรยาย

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนบรรยาย	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนบรรยาย	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการเรียน

ตัวอย่างการเขียนบรรยาย

รู้จักเบาหวาน

เบาหวานเป็นโรคดั้งเดิมที่รู้จักกันมานาน หลายท่านอาจได้ยินมาว่า ปัสสาวะของคนที่เป็นเบาหวาน มีรสหวาน ซึ่งก็เป็นเรื่องจริง เนื่องจากคนเป็นเบาหวานอาจมีน้ำตาลปนออกมาในปัสสาวะจากการ ที่ร่างกายมีระดับน้ำตาลในเลือดสูงท่วมทันการกรองของไต

โรคเบาหวาน คือ ภาวะไม่สมดุลของฮอร์โมนที่มีชื่อว่า “อินซูลิน” ซึ่งมีหน้าที่นำน้ำตาลในเลือดเข้าสู่เซลล์เพื่อเผาผลาญให้เกิดพลังงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ว่าไม่สมดุลก็คือ มีน้อยไม่พอกับความต้องการ หรือมีไม่น้อยแต่ไม่สามารถออกฤทธิ์ต่อผนังเซลล์ได้เต็มที่ ผลก็ออกมาเหมือนกับว่ามีอินซูลินน้อย คือพาน้ำตาลเข้าไปในเซลล์ไม่ได้ ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงผิดปกติ ซึ่งเป็นภาวะที่เป็นพิษต่อเนื้อเยื่อทั่วไปในร่างกาย

ที่มา : โภชนาการกับเบาหวาน โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันทนีย์ เกรียงสินยศ

อาหารรสพิเศษของคนโบราณ

ในการศึกษาเรื่องอาหารการกินอยู่นั้น เราจะต้องรู้ว่าชาวไทยส่วนใหญ่เป็นชาวนา ชาวสวน การกินอยู่ก็ง่าย ๆ ได้เวลาอาหารก็ยกสำรับมาวางลงบนฟากที่นอกชาน ไม่ต้องปูเสื่อสาดกันละ กับข้าวมีเพียงไม่กี่อย่าง เอาทัพพีหรือกระจาดข้าวใส่ชามแล้วใช้มือเปิบข้าวกันเลย

โปรดจำไว้ว่าคนโบราณเขาใช้มือเปิบกัน ดั่งนี้อาหารประเภทเหลว ๆ หรือแกงน่าจะ เป็นของล่าลองหรือมาทีหลัง การทำอาหารแบบละเมียดละไม เช่น นึ่งหรือทอดนั้นน่าจะ เป็นวัฒนธรรมจีน สมัยก่อนกระทะเหล็กถูกส่งมาขายโดยทาง เรือสำเภาเสียส่วนใหญ่ รวมทั้งลึงถึงสำหรับนึ่งด้วย

ศิลาจารึกหลักที่หนึ่งกล่าวถึงอาหารหลักของคนไทยว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” แปลง่าย ๆ ก็คือกินข้าวกับปลา เป็นหลัก คนไทยสมัยโบราณทักกันเมื่อแขกจะขึ้นบ้าน เขาจะถามว่า “กินข้าวกินปลาแล้วหรือยัง”

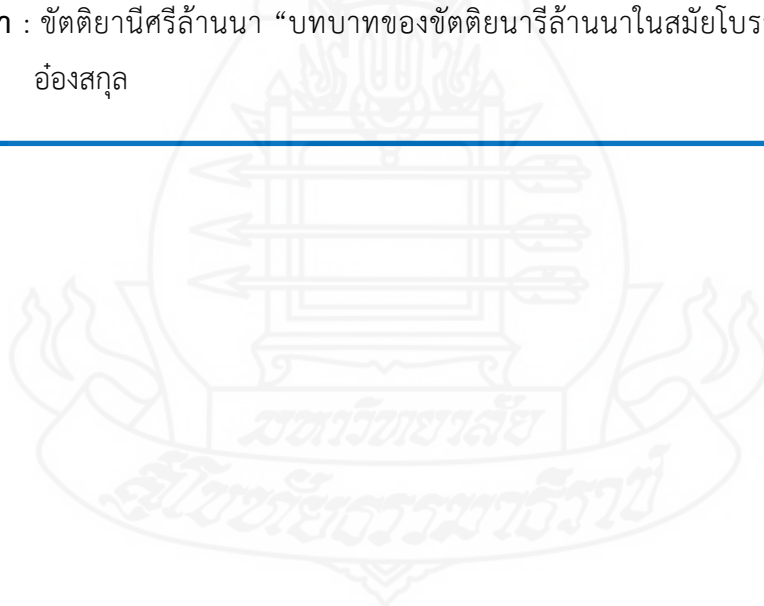
ที่มา : อาหารรสพิเศษของคนโบราณ โดย ประยูร อุกุชาภา

บทบาทของขัตติยนาครีล้านนาในสมัยโบราณ

สังคมล้านนาเป็นสังคมปิตาธิปไตย หรือสังคมชายเป็นใหญ่เช่นเดียวกับหลายสังคมอื่นในโลก สตรีมีสถานภาพด้อยกว่าบุรุษ สตรีจะมีอำนาจต้องผ่านทางบุรุษ รัฐล้านนาในสมัยโบราณ กษัตริย์มีอำนาจสูงสุด ขัตติยนาครีมีอำนาจได้เพราะมีความสัมพันธ์กับกษัตริย์ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นพระธิดา พระมเหสี หรือพระมหาเทวี (พระมารดา) ขัตติยนาครีจึงมีอำนาจโดยผ่านความสัมพันธ์ทางเครือญาติ และอำนาจจะมีมากหรือน้อยเพราะฐานะความเป็นญาติกับกษัตริย์ว่าใกล้ชิดเพียงใด

ตามประวัติศาสตร์ล้านนา มหาเทวีหรือพระมารดามีอำนาจสูงมาก รองลงมาเป็นพระมเหสี ซึ่งมีหลายระดับ ส่วนพระธิดามีอำนาจน้อย ดังนั้นหากขัตติยนาครีใดต้องการเพิ่มพูนอำนาจก็ต้องสร้างความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดกับกษัตริย์ซึ่งเป็นศูนย์อำนาจ และที่มาแห่งอำนาจของขัตติยนาครี คือ การเข้ามาอภิเษกสมรสกับกษัตริย์ ซึ่งจะทำให้มีฐานะเป็นมเหสี การจะเป็นมเหสีได้ย่อมต้องมีพื้นฐานทางครอบครัวสูงพอสมควร เช่น อาจเป็นธิดาของกษัตริย์เมืองใดเมืองหนึ่งหรือเป็นธิดาของขุนนางระดับสูงในเมืองนั้น

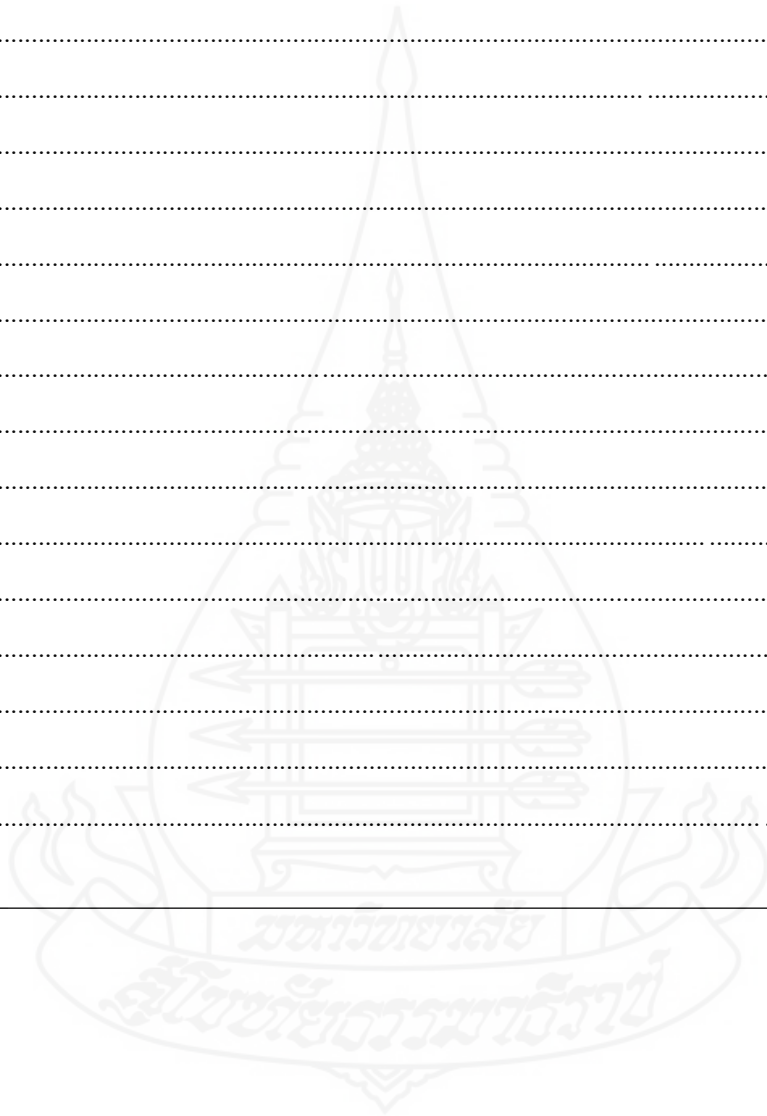
ที่มา : ขัตติยานีศรีล้านนา “บทบาทของขัตติยนาครีล้านนาในสมัยโบราณ” โดยสรสรวดี อ่องสกุล

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนบรรยาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบรรยายสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนของนักเรียน

A large rectangular writing area with rounded corners, containing horizontal dotted lines for writing. A faint watermark of a university emblem is visible in the background.

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนบรรยาย กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน และเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายได้ครอบคลุม รายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลี ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
การจัดลำดับความคิด	1. เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 2. ตรงประเด็น 3. มีความสัมพันธ์กัน	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
ความถูกต้องของเนื้อหา	1. ได้สาระ 2. มีความต่อเนื่อง 3. มีความเป็นไปได้	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำ ได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนพรรณนา

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนพรรณนา เป็นการเขียนเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ เกิดจินตภาพ เห็นความเคลื่อนไหว จำนวน สี ขนาด และได้ยินเสียง มีจุดมุ่งหมายโน้มน้าวอารมณ์ของผู้อ่านให้คล้อยตามและเกิดความประทับใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนพรรณนาได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนพรรณนา

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า การอ่านและการเขียนมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการอ่านและการเขียน และอธิบายเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการอ่านที่มีผลต่อการเขียนพรรณนา

3. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการอ่านที่มีผลต่อการเขียนพรรณนา

ขั้นสอน

4. นักเรียนศึกษาเอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ตัวอย่างการเขียนพรรณนา
5. ครูสนทนากับนักเรียนถึงวิธีการเขียนพรรณนาตามตัวอย่างที่ได้อ่าน แล้วซักถามนักเรียนว่าจากตัวอย่างนี้นักเรียนคิดว่า ผู้เขียนมีวิธีการเขียนอย่างไร

6. นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนพรรณนา จากหนังสือเรียน

7. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ที่ได้จากการศึกษา โดยให้นักเรียนยกมือเมื่อต้องการอภิปราย จากนั้นสรุปเป็นองค์ความรู้ลงในสมุดของตนเอง

ขั้นทำกิจกรรม

8. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

9. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า ผู้ที่เก่งกว่าจะต้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่าหรือเรียนช้ากว่าและการร่วมมือกันจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

10. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนา โดยให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มหาคำตอบด้วยตนเอง

11. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิธีการเขียนพรรณนาเพื่อให้นักเรียนได้เลือกใช้ในการเขียน

ขั้นตรวจสอบผลงาน

12. เมื่อทำเสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบ และช่วยกันแก้ไขในส่วนที่ควรแก้ไข

13. ครูนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม จากนั้นกล่าวคำชมเชยและนำผลงานของนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดมาให้นักเรียนทุกคนดูเป็นตัวอย่าง

ขั้นทดสอบและประเมินผล

14. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่ได้คะแนนสูงสุด มานำเสนอการเขียนเรียงความที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

15. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนพรรณนา

16. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนาจากภาพ ให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ตัวอย่างการเขียนพรรณนา
3. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนา
4. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนาจากภาพ

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน พรรณนา	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนา	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน พรรณนาจากภาพ	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนา จากภาพ	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการเรียน

ตัวอย่างการเขียนพรรณนา

ท้องฟ้า

ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นใคร ก็อยู่ใต้ฟ้าเดียวกัน

เพียงแค่แหงนหน้าขึ้นมองฟ้าก็ได้แง่คิดต่าง ๆ อย่างเช่น โลกกลม ๆ ใบนี้อยู่กลางจักรวาลอันกว้างใหญ่ ซึ่งเมื่อเทียบขนาดแล้วโลกก็เป็นเพียงผงธุลี มนุษย์ตัวจ้อยน้อยนิดเช่นเรา จึงสมควรเจียมตนและเจียมใจ ไม่หลงลืมไปว่าตนเองด้อยน้อยค่าเพียงใดในธรรมชาติอันยิ่งใหญ่

ความสุขอย่างหนึ่ง คือ การได้นอนมองดูฟ้า ชาวกรุงเทพฯ หาโอกาสชมฟ้ายากนัก ไม่มีเวลา คือ อุปสรรคสำคัญ เพราะวันทั้งวันต้องทำงาน กว่าจะว่างก็มีตาค่าและล้ำแรงเกินกว่าจะนอนชมฟ้าชมดาวที่ไม่ค่อยจะมีให้เห็นเพราะมลพิษเป็นเหตุ หากอยากจะพักผ่อนจริงจังก็ต้องหาวันหยุดออกไปนอกเมือง ไปที่ไรก์ปลอดโปร่งโล่งใจ นอนชมฟ้ากว้าง และบอกตัวเองว่าชีวิตควรเป็นเช่นนี้

ผืนฟ้ามีลวดลายไม่ซ้ำตามช่วงเวลาของวันและตามฤดูกาล ฟ้าใสไร้เมฆก็โล่งโปร่งตา มีเมฆแต่น้อยเกลี่ยกระจายไปทั่วดูนวลนุ่ม แม้แต่ยามที่มีแต่เมฆดำก็ดูคึกคักและเร้าใจ ชวนให้ลุ้นว่าฝนจะตกลงมาเมื่อไร และเมื่อฝนขาดเม็ด ท้องฟ้าก็กระจ่างใสราวกับไม่เคยมีเมฆบดบังมาก่อน ได้ปรัชญาชีวิตจากการมองฟ้าเช่นนี้เอง

ที่มา : ใสสี่ชีวิต โดยงามพรรณ เวชชาชีวะ

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ฝึลือักบดอกไม้ แล้วตอบคำถาม

ฝึลือักบดอกไม้

เสียงกลอง ปี่ ฉาบ ดังประสานกันมาแต่ไกล ขบวนแห่กำลังเดินทางมาสู่บริเวณงานแล้ว การถกเถียงจึงหยุดลงชั่วคราว ขณะที่ทุกคนหันไปมองที่มาของเสียงเป็นตาเดียว ไม่มีเสียงพูดคุยอะไรกันอีก นอกจากบางคนที่หัวถน ซึ่งได้เห็นขบวนแห่แล้วพิมพ์ำในควมสวยงามของการประดับประดา

แถวนำขบวนแต่งตัวเต็มยศ พวกผู้ชายสวมกางเกงขายาว นุ่งโสร่งสั้นแค่เข่าทับอีกชั้นหนึ่ง และสวมเสื้อแขนยาวสีขาว ทุกคนมีโบผูกที่คอ ส่วนผู้หญิงอีกแถวหนึ่งนุ่งโสร่งหลากหลายสี กรอมเท้า เสื้อสีเหมือนกัน สีชมพูอ่อน แขนยาวทรงกระบอก กระดุมโลหะสีทองวาววาม ล้อแสงอาทิตย์ ทุกคนแต่งหน้าสวยงามยิ้มแย้มแจ่มใส

ที่มา : ฝึลือักบดอกไม้ โดยนิพนพาน

1. นักเรียนคิดว่าข้อความจากเรื่อง ฝึลือักบดอกไม้ เป็นการเขียนพรรณนาหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนเลือกเขียนพรรณนาขบวนแห่ ให้ถูกต้องตามหลักการเขียนพรรณนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลยใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ฝึลือกับกดอกไม้ แล้วตอบคำถาม

ฝึลือกับกดอกไม้

เสียงกลอง ปี่ ฉาบ ดังประสานกันมาแต่ไกล ขบวนแห่กำลังเดินทางมาสู่บริเวณงานแล้ว การถกเถียงจึงหยุดลงชั่วคราว ขณะที่ทุกคนหันไปมองที่มาของเสียงเป็นตาเดียว ไม่มีเสียงพูดคุยอะไรกันอีก นอกจากบางคนที่หัวถน ซึ่งได้เห็นขบวนแห่แล้วพิมพ์ในความสวยงามของการประดับประดา

แถวนำขบวนแต่งตัวเต็มยศ พวกผู้ชายสวมกางเกงขายาว นุ่งโสร่งสั้นแค่เข่าทับอีกชั้นหนึ่ง และสวมเสื้อแขนยาวสีขาว ทุกคนมีโบผูกที่คอ ส่วนผู้หญิงอีกแถวหนึ่งนุ่งโสร่งหลากหลายสี กรอมเท่า เสื้อสีเหมือนกัน สีชมพูอ่อน แขนยาวทรงกระบอก กระดุมโลหะสีทองวาววาม ล้อแสงอาทิตย์ ทุกคนแต่งหน้าสวยงามยิ้มแย้มแจ่มใส

ที่มา : ฝึลือกับกดอกไม้ โดยนิพนพาน

1. นักเรียนคิดว่าข้อความจากเรื่อง ฝึลือกับกดอกไม้ เป็นการเขียนพรรณนาหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนเลือกเขียนพรรณนาขบวนแห่ ให้ถูกต้องตามหลักการเขียนพรรณนา

.....

.....

.....

.....

.....

(พิจารณาตามผลงานการเขียนของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนาจากภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความเชิงพรรณนาจากภาพ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 5 บรรทัด

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนพรรณนาจากภาพ กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายได้ครอบคลุม รายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลี ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
การจัดลำดับความคิด	1. เรียงลำดับเหตุการณ์ ได้ถูกต้อง 2. ตรงประเด็น 3. มีความสัมพันธ์กัน	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
ความถูกต้องของเนื้อหา	1. ได้สาระ 2. มีความต่อเนื่อง 3. มีความเป็นไปได้	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท2101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเรียงความ

เวลาเรียน 2.5 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนเรียงความ เป็นงานเขียนร้อยแก้วที่ผู้เขียนมุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิดทัศนคติที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผ่านโครงเรื่องที่กำหนดไว้และสำนวนของภาษาที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีแบบแผน ในการเขียนเรียงความ ผู้เขียนจะต้องวางโครงเรื่อง ค้นคว้าข้อมูล จัดเรียงลำดับความคิดให้สัมพันธ์กับหัวเรื่อง เพื่อให้สื่อความได้ตรงตามจุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนเรียงความ

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า การอ่านและการเขียนมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการอ่านและการเขียน และอธิบายเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการอ่านที่มีผลต่อการเขียนเรียงความ

3. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิดว่า นักเรียนคิดว่าองค์ประกอบของเรียงความที่ดีควรมีองค์ประกอบใดบ้าง

แนวคำตอบ หัวข้อเรื่อง คำนำ เนื้อหา บทสรุป

ขั้นสอน

4. ครูนำตัวอย่างนิทาน เรื่อง เด็กน้อยไม่กินผัก มาให้นักเรียนอ่าน จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันคาดคะเนตอนจบของเรื่อง

5. ครูนำตัวอย่างเรียงความ เรื่อง ข้าวกับชาวนาไทย มาให้นักเรียนอ่าน จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า มีลักษณะวิธีการเขียนอย่างไร และมีองค์ประกอบครบหรือไม่ เพราะเหตุใด

6. นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนเรียงความ จากหนังสือเรียน ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ

7. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ที่ได้จากการศึกษาการเขียนเรียงความจากหนังสือเรียน จากนั้นสรุปเป็นองค์ความรู้ลงในสมุดของตนเอง

ขั้นทำกิจกรรม

8. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

9. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อรวมกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องอาศัยผลจากการร่วมมือกันและช่วยเหลือกันของทุกคน

10. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความตามรูปแบบ โดยให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเขียนเรียงความตามรูปแบบที่ถูกต้องในหัวข้อที่ตนเองสนใจ

ขั้นตรวจสอบผลงาน

11. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้สมาชิกในกลุ่มสลับกันตรวจสอบการเขียนของเพื่อน และช่วยกันแนะนำในข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข

12. ครูนำเกณฑ์การให้คะแนนมาให้นักเรียนดู จากนั้นให้นักเรียนตรวจใบกิจกรรมด้วยตนเอง

13. ครูนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม จากนั้นกล่าวคำชมเชยและนำผลงานของนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดมาให้นักเรียนทุกคนดูเป็นตัวอย่าง

ขั้นทดสอบและประเมินผล

14. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่ได้คะแนนสูงสุด มานำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข

15. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนเรียงความ

16. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความ ให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. ตัวอย่างนิทาน เรื่อง เด็กน้อยไม่กินผัก
3. ตัวอย่างเรียงความ เรื่อง ข้าวกับชาวนาไทย
4. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความตามแบบ
5. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความ

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความตามแบบ	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความตามแบบ	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความ	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความ	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

ตัวอย่างนิทาน เรื่อง เด็กน้อยไม่กินผัก

น้ำฝนเป็นเด็กน้อยน่ารักในหมู่บ้านนางฟ้า แม่ของน้ำฝนตามใจน้ำฝนทุกอย่าง น้ำฝนจึงเป็นเด็กเลือกกิน น้ำฝนไม่กินผักเลย แต่อยู่มาวันหนึ่งผีเสื้อน้อย เพื่อนสนิทของน้ำฝนแวะมาหาน้ำฝน บอกว่าจะพาน้ำฝนไปเที่ยวเมืองแมลงและจะพาไปพบกับเพื่อนใหม่ น้ำฝนก็สนุกสนานจึงตามผีเสื้อน้อยไปเมืองแมลง เพราะอยากรู้จักเพื่อนใหม่และอยากรู้ว่าเมืองแมลงนั้นจะสวยงามและมีเรื่องสนุกให้ทำหรือไม่ ระหว่างนั้นผีเสื้อน้อยก็พาน้ำฝนมาถึงยังสวนแห่งหนึ่ง โดยสวนแห่งนี้มีดอกไม้สีสวยระรานตาไปหมด น้ำฝนได้ยินเสียงเพลงดังแว่วมาจากฝั่งน้อยกลุ่มหนึ่งที่กำลังร้องเพลงกันอย่างมีความสุขและใกล้กันนั้นยังมีแมลงเต่าทองตัวน้อยแสนน่ารักอีกหลายตัว ทุกตัวพากันร้องเพลงและเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน ผีเสื้อน้อยจึงชวนน้ำฝนให้มาเต้นรำด้วยกัน และเพราะน้ำฝนเต้นรำอย่างสนุกสนาน เมื่อถึงเวลาอาหารกลางวัน น้ำฝนจึงหิวมาก ผีเสื้อน้อยกับหนอนน้อยเพื่อนของเธอจึงนำอาหารกลางวันมาให้ น้ำฝนได้เห็นอาหารกลางวันนั้น น้ำฝนจึงร้องออกมาว่า “นี่มันผักทั้งนั้นเลยนี่นา ฉันไม่ชอบกินผักเลย ฉันจะอย่างไรดี”

ตัวอย่างเรียงความ เรื่อง ข้าวกับชาวนาไทย

ท้องทุ่งนาสีทองอร่ามตาทอดยาวไกลสุดขอบฟ้า คุณเคยคิดบ้างหรือไม่ว่าจะมาเป็นข้าวแต่ละเม็ดให้คุณได้รับประทานในทุกวันนี้ ชาวนาไทยผู้ได้ชื่อว่าเป็น “กระดูกสันหลังของชาติ” ต้องลำบากและเสียหยาดเหงื่อมาส์กก็หยดกว่าจะได้ข้าวแต่ละเม็ดมาให้เราได้รับประทานเพื่อประทังชีวิต แต่น้อยคนนักที่จะแลเห็นความสำคัญของพวกเขาเหล่านี้ คุณเคยคิดหรือไม่ว่า ถ้าหากวันหนึ่งไม่มีชาวนาแล้วจะเอาข้าวที่ไหนกิน เราจะอยู่ได้อย่างไร ฉะนั้นวันนี้ถึงเวลาแล้วที่เราทุกคนจะต้องตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของข้าวแล

พื้นแผ่นดินสยามอันงดงามของเราต่างก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพเกษตรกรรม พื้นที่นากว่าหกสิบล้านไร่ คือ แผ่นดินอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของเราใช้เป็นปลูกข้าวหล่อเลี้ยงชีวิตลูกหลานคนไทยมาจนถึงทุกวันนี้ คนไทยมีความผูกพันกับอาชีพชาวนา ไม่ว่าจะเวลาจะล่วงเลยมาเนิ่นนานสักเพียงใด พื้นแผ่นดินไทยก็ยังมีมีการปลูกข้าว มีการทำนาอยู่เสมอ หลายคนเคยบอกว่า ชาวนาจะทำนาไปทำไมกัน ทำไปก็ไม่รวยยังคงยากจนเช่นเดิม แม้ว่าข้าวจะมีราคาสูงขึ้นสักเพียงใด แต่ชาวนาไทยก็ไม่ได้มีชีวิตที่ดีขึ้นเลย แต่จะมีใครคิดบ้างไหมว่า ถ้าหากพวกเขาไม่ทำนากันแล้วเราจะเอาข้าวที่ไหนกิน แม้รายได้จากการขายข้าวจะมีเพียงน้อยนิด แต่คุณค่าของข้าวที่พวกเขาปลูกกัน มันมีค่ามากมายมหาศาล ผู้ใหญ่มักจะบอกให้เด็ก ๆ เห็นคุณค่าของข้าวที่มี ไม่กินทิ้งกินขว้าง และมีคำพูดติดปากที่กล่าวขานต่อกันมาอย่างที่เคยได้ยินบ่อย ๆ ว่า “ข้าวทุกจาน อาหารทุกอย่างอย่ากินทิ้งขว้าง เป็นของมีค่า ผู้คนอดอยาก มีมากหนักหนา สงสารชาวนา เด็กตาดำดำ” ฉันทันเป็นเด็กต่างจังหวัดย่อมเข้าใจได้ดีว่า วิถีชีวิตการเป็นชาวนานั้นเป็นอย่างไร เมื่อตอนที่ฉันทันยังเด็กฉันทันเคยช่วยยายทำนา ตอนนั้นยังไม่รู้อะไรมากนัก แต่จำได้ว่าฉันทันมีความสุขมากกับการได้ทำนาและเห็นข้าวที่ฉันทันปลูกเองกับมือขึ้นโตขึ้นมาเป็นรวงข้าวสีทองอร่าม ในช่วงหน้าหนาวลมหนาวพัดมาก็เป็นการส่งสัญญาณว่าได้เวลาเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ข้าวในนาจะสุกเป็นสีเหลืองทองอร่ามทั่วท้องทุ่งมองดูแล้วมันทำให้มีความสุขอย่างบอกไม่ถูก ฉันทันเองแม้ไม่ใช่ชาวนายังมีความสุขได้เพียงนี้ แต่คนที่เขาเป็นชาวนาเขาคงมีความสุขมากกว่าฉันทันหลายร้อยเท่า นอกจากนี้ฉันทันยังจำได้ว่า ยายของฉันทันเคยนำต่อซังข้าวมาทำเป็นเครื่องดนตรีเล็ก ๆ ยายเรียกมันว่า “ปี่ซังข้าว” ซึ่งมันทำให้ฉันทันมีความสุขและสนุกมาก แต่ทุกวันนี้ภูมิปัญญาต่าง ๆ ได้เริ่มลดเลือนหายไป อาจจะเป็นเพราะคนไทยในทุกวันนี้ได้มองข้ามอาชีพชาวนาและหันไปประกอบอาชีพอื่นแทน แต่ก็ยังมีประเพณีบางอย่างที่ยังคงหลงเหลือและปฏิบัติกันมาจนถึงทุกวันนี้ เช่น ภาคกลางมีประเพณีแห่นางแมวขอฝน ประเพณีแขกเกี่ยวข้าว ประเพณีทำบุญลาน ประเพณีทำขวัญข้าวหรือทำขวัญแม่โพสพ ซึ่งคนไทยเชื่อว่า

ต้นข้าวมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่า “แม่โพสพ” สถิตอยู่ ซึ่งแม่โพสพจะช่วยดูแลให้ต้นข้าวออกรวงแข็งแรง เมล็ดเยอะ ขาวนาจึงเคารพกราบไหว้พระแม่โพสพ นอกจากนี้ภาคอีสานก็ยังมีประเพณีโยนครก โยนสาก ประเพณีบุญข้าวประดับดิน ประเพณีทำบุญข้าวสาก ประเพณีบุญข้าวจี และที่สำคัญ คือ ประเพณีบุญบังไฟ ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ฉันทเองก็เคยได้ร่วมประเพณีเหล่านี้มาบ้างแล้ว ส่วนภาคเหนือก็มีพิธีแฮกนา พิธีทำขวัญข้าวต้น ประเพณีสู่ขวัญควาย ภาคใต้เองก็มีประเพณีสวดนา ประเพณีแรกปักดำ ซึ่งประเพณีที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ต่างก็แสดงให้เห็นว่าคนไทยเรามีความผูกพันกับอาชีพชาวนามาเนิ่นนาน และฉันทเองมองเห็นว่า เราควรส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม อาชีพชาวนา กันต่อไป ดังกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “ข้าวต้องปลูก เพราะอีก 20 ปี ประชากรอาจจะ 80 ล้านคน ข้าวจะไม่พอ ถ้าลดการปลูกข้าวไปเรื่อยๆ ข้าวจะไม่พอ เราจะต้องซื้อข้าวจากต่างประเทศ เรื่องอะไรประชาชนคนไทยจะยอม คนไทยนี้ต้องมีข้าว แม้ข้าวที่ปลูกในเมืองไทยจะสู้ข้าวที่ปลูกในต่างประเทศไม่ได้ เราก็กต้องปลูก” ประเทศไทยของเราได้ชื่อว่าปลูกข้าว ได้อร่อยที่สุดและข้าวเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ฉันทไม่อยากเห็นว่ามีวันหนึ่งจากประเทศที่มีข้าว เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญต้องกลายเป็นว่าไม่มีข้าวกิน ข้าวไม่เพียงพอ เพราะจำนวนชาวนามีน้อยลง ผู้คนหันไปทำอย่างอื่นกันหมด มันอาจจะจริงอยู่ที่การประกอบอาชีพอุตสาหกรรม อาชีพบริการ มันมีรายได้สูงกว่าการเป็นชาวนา แต่ถ้าหากไม่มีชาวนา ผู้เปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของชาติ ผู้คอยหล่อเลี้ยงชีวิตของผู้คนหลายร้อยล้านคนบนโลกนี้ ฉันทเองก็ไม่รู้ว่าอนาคตข้างหน้าจะมีข้าวให้เรา กินหรือไม่ มีหลายคนที่ถูกขึ้นมากกระตุ้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของชาวนา และได้เขียนเรื่องราว ความทุกข์ยากของชาวนาเอาไว้ดังพระราชนิพนธ์ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงแปลจากบทกวีของชาวจีนที่ว่า “หวานข้าวในฤดูใบไม้ผลิ ข้าวเมล็ดหนึ่ง จะกลายเป็นหมื่นเมล็ด ในฤดูใบไม้ร่วง รอบข้างไม่มีนาที่ไหนทิ้งว่าง แต่ชาวนาก็กยังอดตาย ตอนอาทิตย์เที่ยงวัน ชาวนา ยังพรวนดิน เหงื่อหยดบนดินภายใต้ต้นข้าว ใครจะรู้บ้างว่าในงานใบนั้น ข้าวแต่ละเม็ดคือความ ยากแค้นแสนสาหัส”

ถึงเวลาแล้วที่วันนี้เราทุกคนต้องหันมากกระตุ้นให้ผู้คนเห็นความสำคัญของข้าว และชาวนา ช่วยทำให้กระดูกสันหลังของชาติมีความแข็งแรง เข้มแข็ง ฉันทเชื่อว่าประเทศที่มีข้าว คือ ประเทศที่ไม่มีวันอดตาย เราโชคดีมากแล้วที่เกิดมาในประเทศที่อุดมสมบูรณ์ “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” แล้วเราจะปล่อยให้พื้นแผ่นดินที่เคยปลูกข้าวหล่อเลี้ยงชีวิตของเรามาตั้งแต่อดีต ต้องรกร้างว่างเปล่าได้อย่างไรกัน “ช่วยกันสิ” ส่งเสริมชาวนาไทยให้มีชีวิตที่ดีขึ้น อย่าให้เมืองไทย เป็นเพียงเมืองที่เคยปลูกข้าว แต่จงทำให้เมืองไทยเป็นดินแดนสีทองเหลืองอร่ามของข้าวต่อไป

ข้าวและชาวนาไทยมีความสำคัญกับประเทศไม่แพ้กับอาชีพอื่น ๆ เราเองอาจจะเป็นชาวนาหรือไม่ก็ตาม แต่ถ้าหากเรามองเห็นและตระหนักถึงความสำคัญของชาวนา ได้สัมผัสและรับรู้ถึงความยากลำบากของการปลูกข้าว เข้าใจวิถีชีวิตของคนที่ถูกเรียกขานว่า กระดูกสันหลังของชาติ ข้าวและชาวนาไทยก็จะอยู่คู่สังคมไทยต่อไป

นางสาวพัชรี หนองฝื่อ

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความตามแบบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเรียงความตามรูปแบบเรียงความ โดยเลือกเขียนในหัวข้อที่สนใจ

เรื่อง

A large writing area with horizontal dotted lines for text. In the background, there is a faint watermark of the logo of Sakon Nakhon Rajabhat University, featuring a stupa and the university's name in Thai script.

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนเรียงความ กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายได้ครอบคลุมรายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลีถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
การเขียนเนื้อเรื่อง	1. นำเสนอประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว 2. ลำดับความคิดต่อเนื่อง 3. เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
การเขียนคำนำและสรุป	1. ใช้คำคม สำนวนหรือภาษาวรรณศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง 2. มีประเด็นสอดคล้องกับเรื่อง 3. สัดส่วนสมดุลกับเนื้อเรื่อง	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูดหรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า

เวลาเรียน 2.5 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เป็นการนำเสนอผลงานที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า รวบรวม สำนวนหรือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียด เรียบเรียงเนื้อหาโดยใช้วิธีการเขียนเชิงวิชาการนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นพิจารณาหรือรับทราบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า การอ่านมีความเกี่ยวข้องกับการเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างไร
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการอ่านและการเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า จากนั้นอธิบายเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการอ่านที่มีผลต่อการเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า
3. ครูนำตัวอย่างรายงานการศึกษาค้นคว้าที่ทำถูกต้องและไม่ถูกต้องมาเป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้ศึกษาลักษณะและวิธีการเขียน
4. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวอย่างรายงาน แล้วเปรียบเทียบรายงานที่ทำ ได้ถูกต้องและไม่ถูกต้อง

ขั้นสอน

5. ครูให้นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า จากหนังสือเรียนตามประเด็นที่ครูกำหนด ดังนี้

- ความหมายของการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
- ความสำคัญของการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
- ขั้นตอนการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
- ส่วนประกอบของรายงาน

6. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในประเด็นที่นักเรียนสงสัย

ขั้นทำกิจกรรม

7. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

8. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อรวมกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องอาศัยการร่วมมือกัน

9. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนโครงร่างรายงาน

ขั้นตรวจสอบผลงาน

10. เมื่อทำเสร็จแล้ว สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจสอบผลงานของกลุ่ม และช่วยกันแนะนำในส่วนที่ควรแก้ไข

ขั้นทดสอบและประเมินผล

11. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอความรู้ เรื่อง การเขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

12. ครูให้นักเรียนแต่ละคนออกมาจับสลากการศึกษาค้นคว้าการช่าง 10 หมู่ของไทย จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล

การช่าง 10 หมู่ของไทย

- หมู่ช่างเขียน	- หมู่ช่างรัก
- หมู่ช่างแกะ	- หมู่ช่างบุ
- หมู่ช่างหุ่น	- หมู่ช่างกลึง
- หมู่ช่างปั้น	- หมู่ช่างสลัก
- หมู่ช่างปูน	- หมู่ช่างหล่อ

13. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่านักเรียนสามารถเพิ่มเติมหัวข้อในโครงเรื่องได้ ถ้าพบข้อมูลที่ น่าสนใจในระหว่างการศึกษาค้นคว้า

14. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนโครงร่างรายงาน
3. การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนโครงร่างรายงาน	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนโครงร่างรายงาน	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนโครงร่างรายงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนโครงร่างรายงานตามหลักการเขียนรายงานโดยมีหัวข้อและองค์ประกอบตามที่กำหนดให้

1. ปก

รายงาน

เรื่อง

จัดทำโดย

.....

.....

.....

.....

.....

เสนอ

.....

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนวิชา.....

ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา

โรงเรียน.....

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน และเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายครอบคลุม รายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลี ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
รูปแบบการจัดทำ รายงาน	1. การจัดรูปเล่ม 2. ความเป็นระเบียบ 3. ความสวยงาม	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
เนื้อหาของหัวข้อ ที่นำเสนอ	1. เนื้อหาสาระถูกต้อง สมบูรณ์ เข้าใจง่าย 2. อ้างอิงแหล่งความรู้ ที่เชื่อถือได้อย่างหลากหลาย 3. นำไปใช้ประโยชน์ได้	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนรายงานโครงการ

เวลาเรียน 2.5 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนรายงานโครงการ เป็นการเขียนรายงานการทำงานตามโครงการ ผู้เขียนควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบและขั้นตอนการเขียนรายงานเป็นอย่างดี จึงจะสามารถเขียนได้ถูกต้องและชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนรายงานโครงการได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนรายงานโครงการ

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า การเขียนรายงานโครงการ จำเป็นจะต้องใช้การอ่านเข้ามาช่วยในการเขียนหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านที่มีต่อการเขียนรายงานโครงการ
3. ครูสนทนากับนักเรียนถึงประสบการณ์ในการจัดทำโครงการ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ตามหัวข้อดังต่อไปนี้
 - นักเรียนเคยทำโครงการหรือไม่
 - โครงการที่นักเรียนเคยทำ นักเรียนเขียนรายงานโครงการอย่างไร

ขั้นสอน

4. นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนรายงานโครงการ จากหนังสือเรียน
5. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความรู้ที่ได้จากการศึกษา โดยให้นักเรียนยกมือเมื่อต้องการอภิปราย จากนั้นร่วมกันสรุปเป็นองค์ความรู้ลงในสมุดของตนเอง

ขั้นทำกิจกรรม

6. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

7. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อรวมกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องอาศัยผลจากการร่วมมือกันและช่วยเหลือกัน ผู้ที่เก่งกว่าจะต้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่าหรือเรียนช้ากว่า

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบกิจกรรม เรื่อง หลักการเขียนรายงานโครงการ โดยให้สมาชิกแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

- สมาชิกคนที่ 1 เขียนคำตอบในข้อ 1 แล้วส่งให้สมาชิกคนที่ 2
 - สมาชิกคนที่ 2 ตรวจสอบคำตอบในข้อ 1 แล้วเขียนคำตอบ ในข้อ 2 ส่งให้สมาชิกคนที่ 3
 - สมาชิกคนที่ 3 ตรวจสอบคำตอบในข้อ 2 แล้วเขียนคำตอบ ในข้อ 3 ส่งให้สมาชิกคนที่ 4
 - สมาชิกคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบในข้อ 3 แล้วเขียนคำตอบ ในข้อ 4 ส่งให้สมาชิกคนที่ 1
- สมาชิกแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมเช่นนี้หมุนเวียนไปเรื่อย ๆ จนครบทุกข้อ

ขั้นตรวจสอบผลงาน

9. สมาชิกแต่ละคนที่ตรวจสอบคำตอบ ถ้าเห็นว่าคำตอบยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ก็ให้เขียนคำตอบเพิ่มเติม

ขั้นทดสอบและประเมินผล

10. ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอใบกิจกรรมที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

11. ครูให้นักเรียนเลือกทำรายงานโครงการตามหัวข้อที่สนใจเป็นรายบุคคล โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาและคอยให้คำแนะนำ

12. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนรายงานโครงการ

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. ใบกิจกรรม เรื่อง หลักการเขียนรายงานโครงการ
3. การเขียนรายงานโครงการ

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง หลักการเขียนรายงานโครงการ	ใบกิจกรรม เรื่อง หลักการเขียนรายงานโครงการ	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจการเขียนรายงานโครงการ	การเขียนรายงานโครงการ	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

ใบกิจกรรม เรื่อง หลักการเขียนรายงานโครงการ

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. โครงการงานมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. การเขียนรายงานโครงการ ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องใด

.....

.....

3. ส่วนหน้าของรายงานโครงการ มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

.....

.....

4. ส่วนเนื้อหาบทที่ 1 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

5. ส่วนเนื้อหาบทที่ 2 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

6. ส่วนเนื้อหาบทที่ 3 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

7. ส่วนเนื้อหาบทที่ 4 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

8. ส่วนเนื้อหาบทที่ 5 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

9. ส่วนท้ายของรายงานโครงงาน มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

.....

.....

10. บรรณานุกรม หมายถึงอะไร

.....

.....

.....

11. การอ้างอิง หมายถึงอะไร

.....

.....

.....

12. ภาคผนวก หมายถึงอะไร

.....

.....

.....

เฉลยใบกิจกรรม เรื่อง หลักการเขียนรายงานโครงการ

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. โครงการมีลักษณะอย่างไร

โครงการ คือ งานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ มีการระบุปัญหา ตั้งสมมติฐาน วางแผนการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษาค้นคว้า แล้วนำเสนอผลงานต่อครูผู้สอน

2. การเขียนรายงานโครงการ ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องใด

ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบและขั้นตอนในการเขียนรายงานโครงการ

3. ส่วนหน้าของรายงานโครงการ มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

ส่วนหน้าของรายงานโครงการ มีส่วนประกอบดังนี้ หน้าปก ใบบรองปก ปกใน ชื่อสมาชิกในกลุ่ม คำนำ คำนิยม คำขอบคุณ สารบัญ

4. ส่วนเนื้อหาบทที่ 1 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง หลักการ เหตุผล สภาพปัญหา เป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำโครงการ กำหนดขอบข่ายในการดำเนินงาน ระยะเวลา สถานที่และสมมติฐาน

5. ส่วนเนื้อหาบทที่ 2 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

บทที่ 2 การสำรวจแหล่งข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) ข้อมูลจากเอกสารหรือหลักฐานต่างๆ ที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น หนังสือ บทความ วารสาร นิตยสาร จดหมายเหตุ จารึก วิทยานิพนธ์และรายงาน

2) ข้อมูลภาคสนาม เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากการสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกตแบบทดสอบ และการทดลอง

6. ส่วนเนื้อหาบทที่ 3 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

บทที่ 3 ขั้นตอนการทำงาน กล่าวถึง วิธีการดำเนินงาน แนวทางวิธีการแก้ไขเพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ตั้งประเด็นไว้ เริ่มตั้งแต่การกำหนดเรื่อง ขอบเขตของเนื้อหา การสำรวจแหล่งข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเรียบเรียงเนื้อหา การอ้างอิงและบรรณานุกรม

7. ส่วนเนื้อหาบทที่ 4 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

บทที่ 4 การวิเคราะห์จัดเก็บข้อมูล เป็นการทำความเข้าใจข้อมูลและตีความข้อมูลที่ได้ศึกษา ถ้าเป็นข้อมูลแสดงความคิดเห็น จะต้องอภิปรายว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้น พร้อมเหตุผล ถ้าเป็นข้อมูลภาคสนาม ควรใช้วิธีการทางสถิติร่วมด้วย ไม่ควรนำข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาเรียงต่อกัน การเรียบเรียงเนื้อหาควรเรียงลำดับตามส่วนประกอบของรายงาน ต้องนำข้อมูลที่จัดระเบียบ วิเคราะห์และตีความแล้วมาเรียงลำดับตามขั้นตอนด้วยสำนวนของตนเอง ใช้ภาษาแบบแผนอย่างตรงไปตรงมา

8. ส่วนเนื้อหาบทที่ 5 เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และกล่าวถึงอะไรบ้าง

บทที่ 5 เป็นการสรุปการดำเนินงาน เขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน มีแนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

9. ส่วนท้ายของรายงานโครงการ มีส่วนประกอบอะไรบ้าง

ส่วนท้ายมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ บรรณานุกรม ส่วนอ้างอิง ภาคผนวก หรือตารางวิเคราะห์ข้อมูล

10. บรรณานุกรม หมายถึงอะไร

บรรณานุกรม หมายถึง รายชื่อหนังสือ หรือเอกสารที่นำมาเป็นข้อมูลในการเขียนงานทางวิชาการ โดยจัดลำดับของหนังสือหรือเอกสารตามลำดับตัวอักษรรายชื่อของผู้แต่งตามลำดับอักษรในพจนานุกรม

11. การอ้างอิง หมายถึงอะไร

การอ้างอิง หมายถึง การบอกแหล่งที่มาของข้อมูล เพื่อให้ผู้อ่านสามารถตรวจทานข้อเท็จจริงหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไปได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

12. ภาคผนวก หมายถึงอะไร

ภาคผนวก หมายถึง เนื้อหาหรือข้อมูลที่ไม่ได้เป็นเนื้อหาของรายงานโดยตรง แต่เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องซึ่งผู้เขียนคิดว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนการเขียนรายงานโครงงาน กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน และเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายได้ครอบคลุม รายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลี ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
ความถูกต้อง ของรูปเล่มรายงาน	1. ส่วนนอก 2. ส่วนเนื้อหา 3. ส่วนหลัง	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
เนื้อหาของหัวข้อ ที่นำเสนอ	1. เนื้อหาสาระถูกต้อง สมบูรณ์ 2. อ้างอิงแหล่งความรู้ ที่เชื่อถือได้อย่างหลากหลาย 3. นำไปใช้ประโยชน์ได้	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

เวลาเรียน 2.5 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นกระบวนการเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอสารผ่านการพิจารณาแยกแยะข้อมูล วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย นำไปประเมินค่า เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า ความรู้พื้นฐานในการอ่านมีผลต่อการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์หรือไม่ อย่างไร

2. ครูเปิดเพลง ซ่อนกลิ่น ของ ปาล์มมี่ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์วิจารณ์

ดังนี้

- จุดประสงค์ของผู้ร้องเพลงนี้
- เนื้อความของบทเพลงมีใจความครบถ้วนหรือไม่
- มีคุณค่าทางจิตใจ อารมณ์และสังคม อย่างไร
- มีคุณค่าทางภาษาไทยอย่างไร

3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำตอบจากการวิเคราะห์วิจารณ์ตามหัวข้อที่กำหนด แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า จากการที่นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์วิจารณ์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ได้หรือไม่ อย่างไร

ขั้นสอน

4. นักเรียนร่วมกันศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ จากหนังสือเรียน
5. ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ โดยให้นักเรียนอธิบายความหมายของการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ตามความคิดของนักเรียน
6. ครูอธิบายความหมายของการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ให้นักเรียนฟังว่า การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ คือ กระบวนการเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอสารผ่านการพิจารณา แยกแยะข้อมูล วิเคราะห์ข้อดีข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย นำไปประเมินค่า เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นทำกิจกรรม

7. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน
8. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า ผู้ที่เก่งกว่าจะต้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่าหรือเรียนช้ากว่าและการร่วมมือกันจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ โดยให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มหาคำตอบด้วยตนเองจนครบทุกข้อ จากนั้นจับคู่กับเพื่อนในกลุ่มผลัดกันอธิบายคำตอบให้คู่ของตนเองฟัง (สมาชิกกลุ่มอีกคู่หนึ่งก็ปฏิบัติกิจกรรมเช่นเดียวกัน)

ขั้นตรวจสอบผลงาน

10. นักเรียนรวมกลุ่ม 4 คน ให้แต่ละคู่ผลัดกันอธิบายคำตอบให้เพื่อนอีกคู่หนึ่งในกลุ่มฟัง เพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นทดสอบและประเมินผล

11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแนะนำข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข
12. ครูให้นักเรียนแต่ละคนเลือกสารคดีสั้นๆ จากแหล่งการเรียนรู้ที่สนใจมาเขียนวิเคราะห์วิจารณ์เป็นรายบุคคล
13. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์
3. การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์สารคดี

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์สารคดี	การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์สารคดี	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์เป็นกระบวนการเขียนที่มีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ก่อนที่จะเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ผู้เขียนควรทำอะไร

.....

.....

.....

.....

3. ขั้นตอนของการวิเคราะห์เรื่อง ผู้เขียนจะต้องทำอะไร

.....

.....

.....

.....

4. ขั้นตอนของการประเมินค่า ให้ประเมินในประเด็นใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์เป็นกระบวนการเขียนที่มีลักษณะอย่างไร
เป็นกระบวนการเขียนที่ผู้เขียนนำเสนอสารผ่านการพิจารณา แยกแยะข้อมูล วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย นำไปประเมินค่า เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ก่อนที่จะเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ ผู้เขียนควรทำอย่างไร
ผู้เขียนควรทำความเข้าใจเรื่องที่จะวิเคราะห์วิจารณ์ให้เข้าใจอย่างชัดเจน ให้รู้จริง
3. ขั้นตอนของการวิเคราะห์เรื่อง ผู้เขียนจะต้องทำอย่างไร
จะต้องแยกแยะเนื้อหาเป็นส่วน ๆ ว่ามีลักษณะอย่างไร และมีความสัมพันธ์กันหรือไม่
4. ขั้นตอนของการประเมินค่า ให้ประเมินในประเด็นใดบ้าง
ประเมินค่าว่ามีข้อดี ข้อเสีย จุดเด่น จุดด้อย หรือข้อบกพร่องอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์สารคดี กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน และเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายได้ครอบคลุม รายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลี ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
รูปแบบการเขียน	1. มีการลำดับความคิดและเรียบเรียงเป็นลำดับขั้นตอน 2. วิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล 3. วิเคราะห์วิจารณ์ตรงประเด็น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
ความถูกต้องของเนื้อหา	1. เนื้อหามีความถูกต้องครบถ้วน 2. เสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ 3. ชื่นงานสะอาด เรียบร้อย อ่านง่าย	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูดหรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความรู้

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความรู้ เป็นการเขียนให้ความรู้และประโยชน์แก่ผู้อ่าน โดยผู้เขียนต้องมีความรู้และข้อมูลประกอบการเขียน เขียนเนื้อหาให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง สรุปเรื่องให้ผู้อ่านเห็นประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนแสดงความรู้ได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนแสดงความรู้จากสื่อต่างๆ

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า การอ่านและการเขียนแสดงความรู้มีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการอ่านและการเขียนแสดงความรู้
3. ครูนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่ารู้สึกอย่างไร
4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความรู้สึกจากบัตรภาพที่กำหนด แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า จากการที่นักเรียนร่วมกันตอบคำถาม สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนแสดงความรู้ได้หรือไม่ อย่างไร

ขั้นสอน

5. นักเรียนร่วมกันศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความรู้ จากหนังสือเรียน
6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง การเขียนแสดงความรู้ จนทุกคนมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง

7. นักเรียนศึกษาเอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ตัวอย่างการเขียนแสดงความรู้ จนเกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด เช่น การเขียนแสดงความรู้ที่ได้นั้นจะต้องเขียนอย่างไร

ขั้นทำกิจกรรม

8. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

9. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อรวมกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มจะต้องอาศัยผลจากการร่วมมือกันและช่วยเหลือกันของทุกคน

10. นักเรียนแต่ละคนฝึกเขียนแสดงความรู้ตามตัวอย่างในเอกสารประกอบการเรียน

11. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนในกลุ่มผลัดกันตรวจการเขียนแสดงความรู้ตามแบบ

12. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิดว่า ตัวอย่างที่นำมาเป็นแบบ ให้ความรู้ความคิดในการเขียนแสดงความรู้แก่นักเรียนอย่างไร

13. นักเรียนเลือกเรื่องที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างการเขียนแสดงความรู้ มาฝึกเขียนด้วยตนเองโดยไม่ต้องดูตัวอย่าง

ขั้นตรวจสอบผลงาน

14. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้สมาชิกในกลุ่มสลับกันตรวจสอบการเขียนของเพื่อน และช่วยกันแนะนำในส่วนที่ควรแก้ไข

ขั้นทดสอบและประเมินผล

15. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอผลงานการเขียนแสดงความรู้ที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นในข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข

16. นักเรียนทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความรู้ เป็นรายบุคคล

17. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับการเขียนแสดงความรู้

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ตัวอย่างการเขียนแสดงความรู้
3. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความรู้

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน แสดงความรู้	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน แสดงความรู้	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

บัตรภาพ

เอกสารประกอบการเรียน

ตัวอย่างการเขียนแสดงความรู้

ปีบ พันธุ์ไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดพิษณุโลก

ลักษณะทั่วไป เป็นไม้ยืนต้นความสูง 5-25 เมตร เปลือกขรุขระมีสีเทา ตามกิ่งมีช่องอากาศเป็นจุดๆ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก รูปไข่แกมรูปหอก ปลายใบแหลม ขอบใบหยักเว้าหรือหยักกลม ๆ เรียบโคนใบกลม มีต่อมขนอยู่ตรงมุมระหว่าง เส้นกลางใบและเส้นใบ ออกดอกเป็นช่อขนาดใหญ่ตั้งตรง กลีบดอกเชื่อมติดต่อกันเป็นท่อเล็ก ๆ ปลายแยกออกเป็น 5 กลีบ ขนาดไม่เท่ากัน เกสรเพศผู้มี 4 อัน ยาว 2 อัน สั้น 2 อัน ติดอยู่บนกลีบใกล้ปลายที่แยกออกผลเป็นฝัก เมล็ดมีปีก

ประโยชน์ เนื้อไม้สีเหลืองอ่อน ใช้ทำเครื่องเรือน เครื่องประดับบ้าน รากทำยาบำรุงปอด รักษาวัณโรค เปลือกทำจุกก๊อกขนาดเล็ก ดอกสุบแก้หืด

ที่มา : เอกสารประกอบการเรียนการสอนภายใต้โครงการป่าในเมือง เพื่อการศึกษา

“กล้ายิ้ม” ของกรมป่าไม้

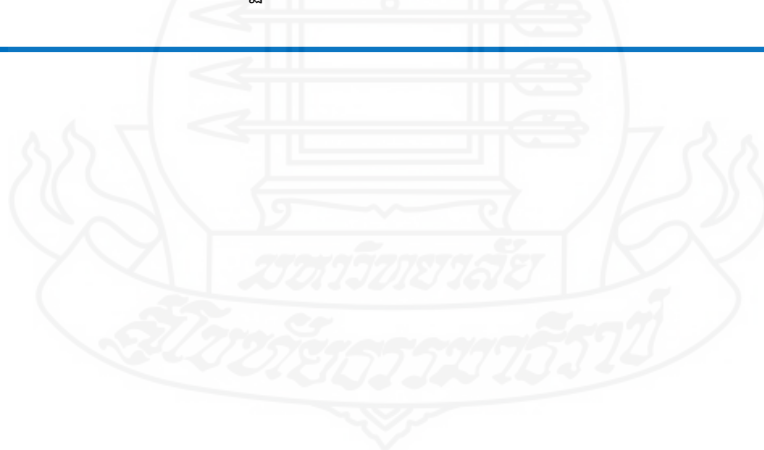
หญิงมีครรภ์ที่ยังไม่ยอมเลิกเหล้า สร้างบาปให้ลูกมีเขาวนปัญญาต่ำ

มารดาที่ยังขึ้นกินเหล้าทั้งที่ยังมีครรภ์ แม้จะเพียงแค่วันอาทิตย์ละ 1-2 แก้ว ก็อาจมีผลกระทบต่อกระเทือนระดับ เขาวนปัญญาลูกได้ คำแนะนำหญิงมีครรภ์เรื่องการดื่มเหล้าในปัจจุบันยังขัดแย้งกันอยู่ บางอันก็แนะนำให้เลิก แต่บางอันก็ว่า ถ้ากินแค่พอหอมปากหอมคอก็ไม่เป็นไร

นักวิจัยมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดและบริสตันศึกษาระดับเขาวนปัญญาของเด็ก 4,000 คน รวมทั้งคณะผู้ศึกษา บอกว่า “ถึงแม้ผลการศึกษายังไม่อาจพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นเหตุเป็นผลของกันและกันแต่มันก็สื่อให้รู้ว่า การปล่อยให้ลูกในครรภ์ได้ประวัติการกินเหล้าของผู้เป็นมารดาในขณะที่อุ้มท้องโดนกลั่นของแอลกอฮอล์ มีส่วนทำให้ระดับเขาวนปัญญาของเด็กแปรเปลี่ยนไปได้”

ดร. รอนเกรย์ มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด หัวหน้าคณะวิจัยให้ความเห็นว่า “แม้ว่าความแตกต่างจะแค่เล็กน้อย แต่การมีระดับเขาวนปัญญาต่ำลง จะมีผลต่อการเสียเปรียบในสังคม สุขภาพและอายุสั้นได้ มันเป็นสิ่งที่ผู้เป็นมารดาควรจะได้คิดได้เอง เพียงแต่เราต้องการแค่เอาหลักฐานมาให้ดูเท่านั้น”

ที่มา : หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความรู้ กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การตั้งชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเรื่อง 2. สื่อความหมายได้ครอบคลุม รายละเอียดของเรื่อง 3. ชื่อความ/ประโยค/วลี ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
การจัดลำดับความคิด	1. เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 2. ตรงประเด็น 3. มีความสัมพันธ์กัน	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
ความถูกต้องของเนื้อหา	1. ได้สาระ 2. มีความต่อเนื่อง 3. มีความเป็นไปได้	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำ ได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท22101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อหน่วย การเขียนสื่อความภาษาไทย

เวลาเรียน 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนที่ประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงกับการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความคิดเห็นควรจะมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ผู้รับสารเรื่องเดียวกันไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นเหมือนกัน เป็นการมองต่างมุมและเป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้องตามหลักการเขียน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การเขียนแสดงความคิดเห็น

3.2 สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

-

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า การอ่านและการเขียนแสดงความคิดเห็นมีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ครูนำตัวอย่างการเขียนแสดงความคิดเห็น เรื่อง ภาษากับวัยรุ่น จากเอกสารประกอบการเรียนให้นักเรียนอ่าน

3. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า การเขียนเรื่องนี้จัดเป็นการเขียนประเภทใด และคิดว่าเป็นการเขียนประเภทนั้นเพราะเหตุใด

ขั้นสอน

4. ครูให้นักเรียนศึกษาความรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น จากหนังสือเรียน

5. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนแสดงความคิดเห็น และให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย ในเนื้อหาการเขียนแสดงความคิดเห็น

ขั้นทำกิจกรรม

6. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน

7. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า การร่วมมือกันจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และผู้ที่เก่งกว่า จะต้องช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่าหรือเรียนช้ากว่า

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น โดยให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 คู่ แล้วให้แต่ละคู่ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

- สมาชิกคนที่ 1 อ่านคำถาม และเขียนคำตอบ
- สมาชิกคนที่ 2 เป็นฝ่ายสังเกต และตรวจสอบคำตอบ

ให้สมาชิกแต่ละคู่เปลี่ยนบทบาทกันในข้อต่อไปจนครบทุกข้อ

9. นักเรียนรวมกลุ่มเดิม โดยให้แต่ละคู่นำคำตอบของคู่ตนเองมานำเสนอให้เพื่อนอีกคู่หนึ่งฟัง เพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง แล้วเขียนลงในใบกิจกรรม

ขั้นตรวจสอบผลงาน

10. เมื่อทำเสร็จแล้ว สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจสอบผลงานของกลุ่ม และช่วยกันแนะนำในส่วนที่ควรแก้ไข

ขั้นทดสอบและประเมินผล

11. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นในข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข

12. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิดว่า นักเรียนจะนำความรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

13. นักเรียนทำใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากเพลง เป็นรายบุคคล

14. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปความรู้ เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาไทย : หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2
2. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ตัวอย่างการเขียนแสดงความคิดเห็น
3. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น
4. ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากเพลง

การวัดและการประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน แสดงความคิดเห็น	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน แสดงความคิดเห็น	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ตรวจใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน แสดงความคิดเห็นจากเพลง	ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียน แสดงความคิดเห็นจากเพลง	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	ระดับคุณภาพ 3 ผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการเรียน

ตัวอย่างการเขียนแสดงความคิดเห็น

ภาษากับวัยรุ่น

ผู้สวัสดีกาญจณ์ หาญณรงค้ : เรียบเรียง

ปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีการสื่อสารเกิดขึ้นอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์จึงทำให้เกิดค่านิยมแปลกใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเยาวชนไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่นไทยในปัจจุบันที่ได้รับค่านิยมที่ผิด ๆ ต่อการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย นั่นก็คือการใช้ภาษาไทยอย่างผิด ๆ โดยไม่คำนึงถึงปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อตามมา ซึ่งเยาวชนในสมัยนี้มีความคิดว่า การใช้คำภาษาไทยแบบที่ผิด ๆ นั้นเป็นเรื่องดูดีทันสมัย และหากไม่ใช้คำที่ผิด ๆ ก็จะถูกมองว่าเชย ล้าสมัย แต่เยาวชนเหล่านี้ลืมมองไปว่า กว่าที่เราจะมีภาษาไทยไว้ใช้จนปัจจุบันนี้นั้นยากลำบากแค่ไหน

ประเทศไทยของเรา มีภาษาที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย เราควรภาคภูมิใจในความเป็นเอกราชและภาษาของเราเอง แต่ก็มีเยาวชนในบางส่วนไม่เห็นคุณค่าของคำ ในภาษาไทย ซึ่งจะนิยมใช้คำในภาษาไทยแบบที่ผิดทำให้คำในภาษาไทยเริ่มวิบัติลง ซึ่งเห็นได้จากการสื่อสารกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งอุปกรณ์การสื่อสารต่าง ๆ โดยผ่านทางกรพิมพ์ภาษาวิบัติหรือภาษาอูบัติ ก็คือ ภาษาที่เรียกคำในภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งการเขียนที่สะกดผิดบ่อย คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่สะกดให้แปลกแตกต่างไปจากเดิม

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สื่อถึงวัฒนธรรมที่แสดงถึงความสำคัญของชาติ ทำให้ภาษาเปรียบเสมือนเป็นร้วของชาติ ดังคำกล่าวที่ว่าถ้าชนชาติใดสามารถรักษาภาษาของตนไว้ได้ดี ให้มีความบริสุทธิ์ก็จะได้ขึ้นชื่อว่ารักษาชาติ การที่เรานั้นได้เกิดเป็นคนไทยนับเป็นโชคดีมากที่มีภาษาเป็นของตนเอง นอกจากนี้ยังมีสระ พยัญชนะที่ถือว่าเป็นอักษรประจำชาติ ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ให้เราได้ใช้มาจนปัจจุบัน เราควรภูมิใจที่มีภาษาใช้มานานกว่า 700 ปี

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. การมองต่างมุม หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. การเขียนแสดงความคิดเห็น มีจุดมุ่งหมายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. การวางใจเป็นกลาง มีความสำคัญต่อการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ในการเขียนแสดงความคิดเห็น จะเน้นสิ่งใดเป็นสำคัญ

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. การมองต่างมุม หมายความว่าอย่างไร

การมองต่างมุม คือ การที่ผู้รับสารในเรื่องเดียวกันแต่มีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นต่างกัน เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคล

2. การเขียนแสดงความคิดเห็น มีจุดมุ่งหมายอย่างไร

เป็นการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และข้อสันนิษฐานนั้นออกมาให้ผู้อ่านได้รู้ การเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น จำเป็นที่จะต้องเขียนด้วยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง มีเหตุและมีผล และเป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์ ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็น เป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเข้าใจและตรงประเด็น

3. การวางใจเป็นกลาง มีความสำคัญต่อการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างไร

การวางใจเป็นกลางทำให้การเขียนนั้นเป็นที่น่าเชื่อถือ เพราะการเขียนที่เอนเอียงไปทางข้างใดข้างหนึ่ง จะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม อคติของผู้เขียนจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านที่วางใจเป็นกลางไม่เชื่อถือ

4. ในการเขียนแสดงความคิดเห็น จะเน้นสิ่งใดเป็นสำคัญ

ในการเขียนแสดงความคิดเห็น จะเน้นการยกเหตุผลประกอบข้อคิดเห็นเป็นสำคัญ

ใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากเพลง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกบทเพลงที่นักเรียนสนใจ มา 1 เพลง แล้วเขียนแสดงความคิดเห็น

A large rectangular area with rounded corners, containing horizontal dotted lines for writing. In the background, there is a faint watermark of a Thai temple structure with Thai text at the bottom.

เกณฑ์การให้คะแนน

คำชี้แจง การตรวจให้คะแนนใบกิจกรรม เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากเพลง กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
ความเหมาะสมของบทเพลง	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	1. มีความหมาย เข้าใจง่าย 2. บทเพลงมีคุณภาพด้านเนื้อหา 3. ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมอ้างอิงได้	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
รูปแบบการเขียน	1. แสดงความคิดเห็นได้ครอบคลุม 2. สื่อความหมายตรงประเด็น 3. ข้อความ/ประโยคถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
การนำเสนอ	1. มีการลำดับความคิดและเรียบเรียงเป็นลำดับ 2. นำเสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ 3. ชิ้นงานสะอาด เรียบร้อย อ่านง่าย	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 2. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3. ใช้คำสุภาพ ไม่ใช้ภาษาพูดหรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
คะแนน 13 - 15 คะแนน	ดีมาก
คะแนน 10 - 12 คะแนน	ดี
คะแนน 7 - 9 คะแนน	ปานกลาง
คะแนน 1 - 6 คะแนน	ปรับปรุง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางเมธาวดี จีบจุ
วัน เดือน ปีเกิด	23 สิงหาคม 2537
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2559	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพังตุงราษฎร์รังสรรค์ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.1

